

கல்வெட்டு

Kalvettu

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2041 ஐப்பசித் திங்கள்

முதலாம் இராசராச சோழனால் கட்டப்பட்ட 1000 ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்ற நிலையில்
அழகு பொலிவுடன் பிரம்மாண்டமாக காட்சியளிக்கும்
தஞ்சை பெரியகோயில்

கல்வெட்டு - காலாண்டிதழ் - 83 (அக்டோபர் 2010) விலை: ரூ. 10.00
தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை

உள்ளே

வ.எண்.

பக்கம்

பதிப்புரை

1. அப்துல்லாபுரம்
- து. துளசிராமன் 1
2. சீன தேசத்து மட்கலன்கள் ஒரு பார்வை
- ச. செல்வராஜ் 3
3. மேட்டுமருதூர் ஆராவமுதீஸ்வரர் கோயில்
- நா. கணேசன் 9
4. பூசைப் பொருட்களில் எழுத்துப் பொறிப்புகள்
- சொ. சந்திரவாணன் 12
5. On a Rare Three-tier Hero-Stone with
Depiction of a Hero fighting with an elephant
- C. Maheswaran & K.S. Sampath 15
6. அவணியாபுரம் கல்வெட்டுகள்
- இரா. சிவானந்தம் 20
7. Study of Terracotta lamps from
Archaeological excavation
- K. Sridharan 23
8. பாடல் கல்வெட்டுகளில் அங்கதச்சுவை
- சொ. சாந்தலிங்கம் 26
9. ஓமந்தூர் பீமேசுவரர் கோயில் கல்வெட்டு
- ப. பூபாலன் 31
10. சிறுகுன்றம் புட்ரிடங்கொண்டேஸ்வரர் கோயில் கல்வெட்டு
- பொ. பாஸ்கர் 35
- தஞ்சை பெரிய கோயில் 1000 ஆண்டு விழா 37
- தொல்லியல் துறை - கல்வெட்டுப்பிரிவு 38

கட்டுரைகளில் சொல்லப்படும் கருத்துக்களுக்கு கட்டுரை ஆசிரியர்களே பொறுப்பாவர்

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறையின் அச்சகத்தில் அச்சிட்டு இத்துறை
முதன்மைச் செயலாளர் (மு) ஆணையர் முனைவர் தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர், இஆப., அவர்கள் சார்பாக
வரலாற்றுக்கு முற்பட்டக் கால அகழாய்வாளர் (பெர்) ஸ்ரீ. ஸ்ரீகுமார் அவர்களால்
வெளியிடப்பெற்றது.

இணையதளம் www.tnarch.gov.in
மின் அஞ்சல் tnarch@tn.nic.in

பதிப்புரை

தொல்லியல், வரலாறு தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு அனைத்து பிரிவினரும் பயன்பெரும் வகையில் கல்வெட்டு காலாண்டு இதழ்களில் அச்சிட்டு வெளியிடும் சிறந்த பணியினை தொல்லியல் துறை மேற்கொண்டு வருகின்றது. இக்கட்டுரைகளின் மூலம் தமிழர்களின் பண்பாட்டுப் பெருமை வெளிபட்டு வருகின்றது என்றால் அது மிகையாகாது.

காலாண்டு இதழ்-83-இல் வெளிவந்துள்ள கட்டுரைகளில் பல அரிய செய்திகளை அறிகின்றோம். தமிழ்நாட்டில் நடைபெற்ற அகழாய்வுகளில் கிடைக்கப்பெற்ற சீனபாணை மட்கலன்களான செலடன் மற்றும் போர்சலைன் குறித்த தோற்றம், வளர்ச்சியை கட்டுரையின் வாயிலாக அறிகின்றோம். மதுரை மாவட்டம் முள்ளிப்பள்ளம் என்ற சிற்றூரில் உள்ள ஊர் காவலன் கோயிலிலுள்ள பூசை பொருட்களின் மேல் உள்ள எழுத்து பொறிப்புக்கள் 19-வது நூற்றாண்டில் நிலவிய தமிழ் ஆண்டு, மாதம் மற்றும் தேதி பற்றிய செய்திகளை வெளிப்படுத்துகின்றது.

தமிழ்நாட்டில் முதன்முதலில் கல் கடம்பூரில்தான் மூன்று அடுக்குகள் கொண்ட வீரக்கல் (Three-Tier Hero Stone) கிடைத்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இதில் யானையுடன் போரிடும் காட்சி சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது சிறப்பம்சமாகும். சுடுமண் விளக்குகள் பற்றிய குறிப்புகள் சங்க கால இலக்கியங்களில் காணப்படுவது நமக்கு பயனுள்ளதாக அமைகின்றது என்றால் அது மிகையாகாது. மேலும், அவணியாபுரம் ஓமந்தூர் ஊர் கல்வெட்டுகள் நமக்கு அரிய பல செய்திகளை எடுத்துரைக்கின்றது. அவணியாபுரம் என்ற ஊர் கல்வெட்டில் 'அவணிநாராணன்புரம்' என்றழைக்கப்பட்டுள்ளதை அறிகின்றோம்.

தஞ்சை பெருவுடையார் கோயில் மாமன்னன் இராசராச சோழனால் கட்டப்பட்டு 1000 ஆண்டுகள் நிறைவுபெற்றது தொடர்பாக தமிழக அரசால் சிறப்புக் கண்காட்சி தஞ்சை அரண்மனை வளாகத்தில் இவ்வாண்டு செப்டம்பர்

மாதம் சிறப்பாக நடைப்பெற்றது. அவ்விழாவில் துறை வெளியீடுகள் நான்கு வெளியிடப்பட்டு அனைத்து பிரதிகளும் விற்பனையானது குறிப்பிடத்தக்கது. கண்காட்சி பணிகளை செவ்வனே செய்த அனைத்து பணியாளர்களுக்கும் எனது பாராட்டுகள்.

இவ்விதழின் பதிப்புப் பணியினை மேற்கொண்ட திரு. ஸ்ரீ. ஸ்ரீகுமார் தொழில்நுட்ப உதவியர், டிடிபி மற்றும் அட்டைப்படம் வடிவமைப்பு மற்றும் அச்சுப்பணியினை மேற்கொண்ட அச்சுப்பிரிவினரின் பணிகள் சிறப்புடையது. கல்வெட்டாய்வாளர்கள் திரு. கி. ச. சம்பத், திரு. இரா. சிவானந்தம் ஆகியோர் நல்கிய உதவிகள் பாராட்டுக்குரியது. இக்கல்வெட்டு காலாண்டிதழிலுள்ள தொல்லியல் மற்றும் வரலாற்று செய்திகள் அனைவருக்கும் பயனுள்ளவையாக அமையும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சென்னை - 600 008

23 -12 -2010

தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர்

முதன்மைச் செயலாளர் (ம) ஆணையர்

அப்துல்லாபுரம்

து. துளசீராமன்

மண்டல உதவி இயக்குநர்,
கோவை.

வேலூரிலிருந்து திருப்பத்தூர் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் அப்துல்லாபுரம் என்னும் ஊர் உள்ளது. கி.பி. 1676-இல் துக்கோஜிராவின் தலைமையில் மராத்தியர்கள் வேலூர் கோட்டையை முற்றுகையிட்டனர். பல நாட்கள் போராட்டத்திற்கு பின் கோட்டையினுள் இருந்த அப்துல்லாகான் என்ற பீஜப்பூர் சுல்தான் வழி வந்த கடைசி அரசர் தோற்றுப் போய் சரணடைந்தார். பின்னர் வேலூருக்கு அருகில் அவரது பெயரில் அப்துல்லாபுரம் என்னும் ஊரை உருவாக்கி ஓர் அரண்மனையைக் (அப்துல்மஹால்) கட்டி அங்கே ஓய்வெடுத்தார். வேலூர் - பெங்களூர் நெடுஞ்சாலையின் இடது புறத்தில் இந்த அரண்மனை சிதைந்த நிலையில் தற்போது காணப்படுகிறது. இக்கட்டிடம் செங்கல்லாலும் சுதையாலும் கட்டப்பட்டதாகும். இதற்கு எதிரிலேயே சாலைக்கு மறுபுறத்தில் அவரது கல்லறையும் காணப்படுகிறது. இந்த அரண்மனையின் பின்புறம் கருங்கற்படிகளைக் கொண்ட சதுரவடிவ குளம் ஒன்றுள்ளது.

அப்துல்மஹால்

இம்மானிகையின் முகப்புப்பகுதி கிழக்கு நோக்கி உள்ளது. இது இரண்டு அடுக்குகளைக் கொண்டது. செங்கல்லும் சுண்ணாம்பும் கொண்டு கட்டப்பட்டுள்ளது. இதன் முகப்புப் பகுதியும் உள் பகுதியும் சுதையால் மலர் அலங்காரங்களாக வடிக்கப் பெற்று அவற்றின் மீது பல வண்ணங்கள் தீட்டப்பட்டு அழகுற விளங்குகின்றது. வாயில்கள் இஸ்லாமிய கலைப்பாணியான வில் வடிவ வளைவுகளைக் கொண்டுள்ளன. கீழ்புறம் இரு பக்கங்களில் மும்மூன்று நுழைவாயில்களும் நடுவில் பெரிய நுழைவாயிலும் உள்ளன. மேலே உள்ள மாடிக்கு செல்வதற்கு பின்புறம் படிகள் உள்ளன. முதல் மாடியின் மேலே உள்ள மொட்டை மாடியில் மழைநீர் வெளியேறுவதற்கு ஏதுவாக கருங்கற்களான குழாய்கள் அமைக்கப்பட்டு உள்ளது. மாடியில் முக்கிய கூடத்தின் சுவர்களில் சிறுசிறு பெட்டிகள் போன்று அலங்காரங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இவை மிகவும் அழகாகவும் கண்ணை கவரும் வகையிலும் அமைந்துள்ளன.

குதிரை மற்றும் யானைகள் லாயம்

இம்மாளிகையின் இடப்புற பக்கவாட்டில் குதிரைகள் மற்றும் யானைகள் கட்டுவதற்கான பன்னிரண்டு அறைகள் கொண்ட லாயம் ஒன்று உள்ளது. இந்த லாயத்தின் நுழைவாயில்களும் வில்வடிவ வளைவு அமைப்பிலேயே கட்டப்பட்டுள்ளன. மேற்படி அப்துல் மஹால் மாளிகையின் ஒரு பகுதி சாலை விரிவாக்கத்திற்காக தற்போது இடிக்கப்பட்டுள்ளது.

சத்திரம்

மேற்படி அப்துல் மஹாலுக்கு சற்று கிழக்கு புறத்தில் ஒரு சத்திரமும் அதற்கு பக்கத்தில் கருங்கற்களால் படிகள் அமைத்துக் கட்டப்பட்ட சதுர வடிவிலான ஒரு பெரிய குளமும் உள்ளன.

சத்திரத்தின் தூண்களும் கூரையும் கருங்கற்களால் ஆனது. சுவர்கள் செங்கல் மற்றும் சுண்ணாம்பும் கொண்டு பிற்காலத்தில் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த சத்திரத்தில் விரிஞ்சிபுரம் ஸ்ரீமார்க்க பந்தீஸ்வரர் ரத சப்தமி மண்டகப்படி விழா ஆண்டுதோறும் மிகச் சிறப்பாக கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த நேரத்தில் இறைவனை பல்லக்கில் வைத்து சுமார் 12 கி.மீ. தூரத்திலுள்ள விரிஞ்சி புரத்திலிருந்து எடுத்து வரப்பட்டு இங்கு வைத்து விழா நடத்துகின்றனர். இந்த சத்திரத்திற்கு முன்னால் உள்ள கல்வெட்டு இச்சத்திரம் கி.பி. 1821 - இல் ராய வேலூரிலிருக்கும் ஜோதி நகரைச் சேர்ந்த மாறப்ப செட்டியார் மகன் பொன்னப்ப செட்டியார் கட்டி வைத்ததாக கூறுகிறது. இச்சத்திரத்தின் பின்புறம் உள்ள தூணிலும் இச்சத்திரம் கட்டியது குறித்த கல்வெட்டு உள்ளது. இதுவும் கி.பி. 19-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததேயாகும்.

குளம்

சத்திரத்தின் மேற்கு புறத்தில் கருங்கற்களாலான ஒரு பெரிய குளம் உள்ளது. இக்குளத்திற்கு கிழக்கு புறத்தில் நந்தவனம் அமைத்ததற்கான நிலங்கள் உள்ளன. இக்குளம் கி.பி. 1863 - இல் ராய வேலூரிலிருக்கும் ஜோதி நகரைச் சேர்ந்த மாறப்ப செட்டியாரின் இளைய மகனும் பொன்னப்ப செட்டியாரின் தம்பியுமாகிய முத்துசாமி செட்டியாரால் கட்டப்பட்டது. இது குறித்து, இக்குளத்திற்கு கிழக்கு புறத்தில் நடப்பட்டுள்ள பெரிய பலகைகல்லில் காணப்படும் கல்வெட்டில் விவரமாக குறிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் குளத்தை வெட்டிய முத்துசாமி செட்டியார் அண்ணன் முத்தைய செட்டியாரின் மகனாகிய தாண்டவராய செட்டியார் என்பவர் கி.பி. 1867-ஆம் ஆண்டு வைகாசி மாதம் 29-ஆம் தேதி இக்குளத்தருகில் சோமயாகம், சோமபானம் மற்றும் அவபிருதஸ்தானம் போன்றவை செய்து திரவியங்கள் கொடுத்துள்ளார்.

மேற்படி சத்திரம், நந்தவனம் மற்றும் குளம் ஆகியவை கட்டுவதற்கு காஞ்சி மண்டலம் விரிஞ்சிபுரத்திற்கு அருகில் சரநதி (பாலாறு) கரையில் உள்ள மிரசிபுரா என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த சங்கரநாராயண தீட்சிதரின் கொள்ளுபேரனும் சுப்ரமணிய தீட்சிதருக்கு பேரனும் சங்கர தீட்சதருக்கு மகனுமாகிய வித்யாபதி தீட்சிதர் என்பவர் நிலம் அளித்துள்ளார்.

இக்கல்வெட்டில் அப்துல்லாபுரம் என்றழைக்கப்படும் இவ்வூர் மிரசிபுரம் எனவும் அருகில் யாயும் பாலாறு சரநதி (சுஜநதி) எனவும் குறிக்கப்படுகின்றன.

சீன தேசத்து மட்கலன்கள் ஒரு பார்வை

ச. செல்வராஜ்

மண்டல உதவி இயக்குநர்,
தஞ்சாவூர்.

தமிழகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் வரலாற்றுக் கால அகழாய்வுகளில் பல்வகையான மட்கல ஓடுகள் கிடைத்து வருகின்றன. அவற்றில் வெள்ளை நிறத்திலும், செம்பழுப்பு நிறத்திலும், பாசி நிறத்திலும் உள்ள நன்கு வளையப்பட்ட பளபளப்பான மட்கல ஓடுகள் கிடைத்து வந்துள்ளன. மேலும் மண்ணடுக்குகள் மற்றும் உடன் காணப்படும் தொல்பொருட்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்பொழுது இவை கி.பி. 10-11-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த போர்சலைன் மற்றும் செலடன் வகை மட்கல ஓடுகள் என்று கூறலாம். இந்த வகை மட்கலன்கள் சீன தேசத்தைச் சார்ந்த மன்னர்கள் காலத்தில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டவை என்பர். இவை நாளடைவில் வணிக தொடர்பு காரணமாக பல அயல் நாடுகளுக்குச் சென்று சேர்ந்தன. அந்த வகையில் தமிழகத்தை ஆட்சிபுரிந்த சோழப் பேரரசர்கள் கி.பி. 10-11-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சீன தேசத்துடன் கொண்டிருந்த நட்புறவும், வணிகத் தொடர்பும் கொண்டு விளங்கியதால் இம்மட்கலன்கள் தமிழகத்திற்கு இறக்குமதி ஆனது என்பர்¹. இந்த மட்கலன்கள் குறித்தும் சீன நாட்டு மட்கலன் வரலாறு குறித்தும் ஒப்பிட்டு காணும் பொழுது மேற்குறித்த போர்சலைன் மற்றும் செலடன் வகைகள் பற்றியும் சில கருத்துக்கள் சேகரிக்கப்பட்டன. அதன் வரலாற்றுப் பின்னணியையும் சீன நாட்டு மட்கலன்கள் வரலாற்றையும் இங்கு காண்போம்.

சீன தேசத்து வரலாற்றில் மட்கலன்கள்

சீன தேசத்து மட்கலன்களுக்கு ஒரு நீண்ட வரலாறு உண்டு. கி.மு. 1500 ஆண்டுகட்கு முன்பிருந்தே அதிக அளவு வெப்ப நிலையில் வெள்ளைக் களிமண் கொண்டு மட்கலன்கள் தயாரித்து அதனை அதிக வெப்ப நிலையில் சுடப்பட்டு தயாரித்த அனுபவம் பெற்றவர்கள்^{1A}. முதன் முதலில் கையால் வளைந்த பெரிய அளவிளான மட்கலன்களைத் தயாரித்து திறந்த வெளியில் கால்வாய்களை அமைத்து சுட்டு பயன்படுத்தியுள்ளனர். இதனை யங்சோவ் (Yang Shao) மட்கலன்கள் என அழைத்துள்ளனர். அடுத்து லுங்சான் (Lung Shan) மட்கலன்கள். இவை சக்கரம் கொண்டு வளையப்பட்டவை. இவை பண்டைய எகிப்து நகரத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட மட்கலன் போலவும் இந்தியாவில் சம காலத்தில்

தயாரிக்கப்பட்ட மட்கலன் போலவே காணப்படும். உலக நாடுகள் முழுவதிலும் ஒரே கால கட்டத்தில் மட்கலன்கள் தயாரிக்கும் கலையை கற்றறிந்துள்ளனர். இந்த கலையை தனி ஒரு நாடு மட்டும் உரிமை கோர முடியாது எனக்கூறுவர்.² இக்கருத்து ஏற்புடைத்தே என கொள்ளலாம். மணிதன் தோன்றிய பகுதிகளில் எல்லாம் இந்த மட்கலன்கள் தயாரிக்கும் கலை உற்பத்தியானது என்பதே சாலப் பொருந்தும்.

சங்வம்சம் (Shang Dynasty - கி.பி. 960 - 1279) தான் முதன் முதலில் சீனாவில் வரலாற்றுக் காலத்தை ஏற்படுத்தியவர்கள். இவன் காலத்தில் தான் செப்புத் திருமேனிகளை உயர் வெப்ப நிலையில் தயாரிக்கும் கலை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதனடிப்படையில் மட்கலன்களையும் உயர் வெப்ப நிலையில் தயாரித்ததால் அவற்றை அழுத்தமான மட்கலன்கள் (Stoneware) என அழைத்தனர்.

அடுத்து சங்வம்சம் (Chou Dynasty) போர்சலைன் வகைகளை பல்வேறுவிதமான தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியுடன் தயாரிக்க முற்பட்டார்கள். வீட்டு உபயோகப் போர்சலைன் மட்கலன்கள் மிதமான தாழ்ந்த வெப்ப நிலையில் தயாரித்து அதன் மீது பளபளப்பு தன்மையையும் மெருகேற்றினர். புத்த மதம் இந்தியாவிலிருந்து சீனாவிற்கு சென்ற பொழுது இவற்றுடன் மட்கலன்கள் தயாரிப்பதில் காணப்படும் முன்னோடியான தொழில்நுட்பமும் கலந்து வந்தது என்றும் கூறுவர். தென்னிந்தியாவுடன் சீன தேசம் கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டளவில் நெருங்கிய வணிகத் தொடர்பை கொண்டிருந்தது என்பர். தெற்கு சீனப் பகுதி ஒரு சிறப்பு வாய்ந்த துறைமுகமாகவும் திகழ்ந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது ஆகும். தென்னிந்திய தொடர்பை வலிமைப் படுத்தியவர்கள் சுங் மற்றும் யுவன் வம்சத்தினர் தான் என்ற குறிப்பும் காணப்படுகிறது.⁴

சங் வம்சம் சீன வரலாற்றில் பெரும் குழப்பத்தை ஏற்படுத்திய காலமாக கருதுவர். இவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில் தான் நீதி நெறிகளும், தத்துவ நெறிகளும் அதிகமாக பின்பற்றப்பட்டது. இக்காலகட்டத்தில் தான் மட்கலன்கள் தயாரிக்கும் பணியும் முறையாக வளர்ச்சி பெற்றது. பளபளப்பூட்டுவதும், மெருகூட்டுவதும் வண்ணங்கள் தொய்ப்பதும் சீரான முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இவர்களது ஆட்சி காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட போர்சலைன் சிறப்பு பெற்று திகழ்ந்தது என்பர். மேலும் போர்சலைன் மட்கலன்கள் தயாரிக்கும் முக்கியமான மையப்பகுதியாகவும் தெற்கு சீனப்பகுதி அமைந்திருந்தது. இவர்கள் வீட்டு உபயோகப் பொருட்களையும் தயாரித்து விற்பனைக்கு ஈடுபடுத்தியுள்ளனர்.

ஹன் வம்சம் (Han Dynasty) தான் ஆசியாவில் பெரும்பான்மையான இடங்களுக்கு சீன நாகரீகத்தை பரப்பியவர்கள் ஆவார். இந்த காலகட்டத்தில் தான் அயல் நாட்டவரின் தாக்கம் சீன மட்கலன்களில் காணமுடிந்தது⁵.

தங் வம்சம் (Tang Dynasty) காலகட்டத்தில் போர்சலைன் மற்றும் செலடன் (Stone ware) மட்கலன்களில் பல முன்னேற்றங்கள் கண்டன. பச்சை மற்றும் பாசி வண்ண செலடன் மட்கலன்களையும் கியான்ங்சி போர்சலைன் மட்கலன்களையும் தயாரித்தனர்.

சங் வம்சத்தினர் (Sung Dynasty) பல பொழிவுகளை அமைத்து ஈயக்கரைசல்கள் மூலம் மெருகேற்றி மட்கலன்களை பளபளப்பாக்கி கண்ணாடி போன்ற நிலைக்கு கொணர்ந்தனர். பின்னர் சாம்பல், காவி, பாசி, தந்தம். மங்கிய நீல நிறம் போன்ற பல வண்ணங்களுடன் செலடன் மட்கலன்கள் நன்கு கனமான நிலையில் தயாரித்தனர். இவ்வாறு சீன தேசத்து மட்கலன்கள் செலடன் வகைகள் தயாராயின. பின்னர் கி.பி. 14-15-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் ஒரு நீண்ட இடைவெளி ஏற்பட்டது. அதனை அடுத்து கி.பி. 16-17-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் போர்சலைன் தரம் குறைந்து பல வண்ணங்கள் அலங்காரங்களுடன் புதுமையாக புகுத்தப்பட்டது. அதிக அளவு பளபளப்புத்தன்மையும் புதிய அலங்காரங்களும் பெற்றதன் விளைவு கி.பி. 18-19-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அதன் தரம் தாழ்ந்து மக்கள் செல்வாக்கை இழந்து விட்டது எனலாம்.

சீன தேசத்து மட்கலன்கள்

தமிழகம் சீன தேசத்தோடு கொண்ட வணிகத் தொடர்பு தமிழகத்திற்கு மட்டுமின்றி சீன தேசத்திற்கும் பல நாகரீக பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கும் வித்திட்டது. சீன தேசத்தை ஆட்சி செய்த சங், யுவன் மற்றும் செக்யங் அரச மரபினர் (Sung Yuan. Chekiang Dynasty) கி.பி. 960 - 1368 காலத்தில் இம்மட்கலன்கள் அறிமுகப்படுத்தினர். மலபார், குஜராத், மால்வா மற்றும் இலங்கை ஈரான் பர்மா போன்ற நாடுகளின் வழியாக இவர்களது தொடர்பு நீடித்தன. கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 13-ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஆட்சி புரிந்த இவர்கள் பல நாடுகளுடன் தொடர்பு கொண்டமை இவர்கள் அறிமுகப்படுத்திய மட்கலன்களின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

எகிப்து நாட்டு சாலதீன், தமாக்கஸ் நாட்டு சுல்தானான நூர்உதின் அவர்களுக்கு சில மட்கலன்களை அளித்தார். சலாதீன் அனுப்பிய மட்கலன்கள் என்பதால் அம்மட்கலன்களை செலாடின் என்றும் செலாடைன் என்றும் பெயரிட்டு அழைத்தனர். இவ்வகை மட்கலன்கள் வடஇந்தியாவில், நிவேஸா, நாசிக் ஆகிய இடங்களிலும் தென்னிந்தியாவிலும் கிடைத்துள்ளன. தமிழகத்தில் அழகன் குளம், கங்கைகொண்ட சோழபுரம், பூம்புகார் போன்ற இடங்களிலும் அதிக அளவில் கிடைத்துள்ளன. இந்தியாவில் இவ்வகை மட்கலன்களை 'கோரி மட்கலன்கள்' என்றே அழைத்தனர். ஏனெனில் ஆப்கானிஸ்தானில் உள்ள கோர் என்ற நகரத்திலிருந்து வந்தமையால் இவ்வாறு அழைத்தனர்.

செலடன் மட்கலன்கள் செம்பழுப்பு மற்றும் பாசி நிறத்திலும் பச்சை நிறத்திலும் வெளிப்புறப் பூச்சு காணப்படும். இவை தடித்த நிலையிலும் நன்கு சுத்தம்

செய்த காவி நிறம் கலந்த களிமண் இவற்றுடன் வெள்ளை நிற களிமண் ஆகியவற்றை கலந்து தயாரிக்கப்பட்டவை. இம்மட்கலன்கள் பிலிபைன்ஸ், இந்தோனேசியா, மலேசியா மற்றும் தாய்லாந்து போன்ற தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலும் கிடைத்துள்ளன⁹. சீன தேசத்து போர்சலைன் மட்கலன் அரபு நாடுகளில் அதிக வரவேற்பைப் பெற்ற ஒன்றாகும். எகிப்து மற்றும் பெர்ஸியன் வளைகுடாக்களிலும் அதிக அளவில் காணப்படுகின்றன. மேலும் பாகிஸ்தான் இலங்கை போன்ற நாடுகளிலும் பரவலாக கிடைத்து வருகின்றன¹⁰.

போர்சலைன் என்ற வகை வெள்ளைநிற களிமண்ணால் மட்டுமே செய்யப்பட்டவை. இம்மட்கலன்கள் சிறிய வடிவிலான கோப்பை, குடுவை, சுவளை தட்டு போன்றவைகளே ஆகும். இவற்றில் மெல்லிய இழையோடும் சாம்பல் மற்றும் நீல வண்ணக் கோடுகள், கண்ணாடி போன்ற பளபளப்புத் தன்மையும் கொண்டவை ஆகும். தமிழகத்தில் பெரியபட்டணம், கங்கைகொண்ட சோழபுரம், அழகன் குளம், மாங்குடி, பூம்புகார், தாராசுரம் போன்ற அகழாய்வுகளில் வெள்ளை நிற களிமண்ணால் செய்த போர்சலைன் வகை மட்கலன் மற்றும் செலடன் மட்கலன்களும் கிடைத்துள்ளன. இவை கி.பி. 11-12-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கின்றனர். இம்மட்கலன்கள் யுவன் ஆட்சிக் காலத்தில் லாங்குவான் மற்றும் ஜிங்டேஜென் (Longquan and Jingdezhen) காலவாய்களிலும் சுடப்பட்டவை என குறிக்கின்றனர்¹¹.

கேரளப்பகுதியில் சீன தேசத்து மட்கலன்கள் காணப்படுகின்றன. இவை கி.பி. 13-14-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை என்பர். மேலும் பெரியபட்டணம் பகுதியில் சீன தேசத்து மட்கலனுடன் ஓர் உடைந்த சீன தேசத்து காசும் கிடைத்துள்ளது. எனவே சீன தேசத்து மட்கலன் தமிழகத்தில் பரவலாக பழக்கத்தில் இருந்து வந்துள்ளது¹². ஆனால் பெரியபட்டணத்தில் கிடைத்த காசு காலத்தை அறியும் அளவிற்கு தெளிவாக இல்லை. தமிழகத்தில் வேலூர் மற்றும் பெரியபட்டணம், ஆந்திர மாநிலம் - கோல்கொண்டா, கேரளம் - கொல்லம், தங்கச்சேரி போன்ற இடங்களில் காணப்படுபவை கி.பி. 17-18-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை என்பர்.

பொதுவாக சீனதேசத்து தொடர்பு கடல் வழியாக வணிகத்தின் பொருட்டு ஏற்பட்டாலும் போர்சலைன், செலடன் மட்கலன்கள் மீது மக்களுக்கு ஏற்பட்ட விருப்பத்தின் காரணமாகவும் எளிதில் சுத்தம் செய்யும் வகையிலும் அமைந்துள்ளதால் மக்கள் இதனை விரும்பினர். இம்மட்கலன்கள் தமிழகத்தில் கி.பி. 11-12-ஆம் நூற்றாண்டு முதல் தொடர்ச்சியாக கி.பி. 13-14-ஆம் நூற்றாண்டு வரை காணப்படுகின்றன. இவ்வகை மட்கலன்கள் அக்காலகட்டங்களில் தமிழக மக்களால் அதிக அளவு ஈர்க்கப்பட்ட ஒன்றாகும்.

கி.பி. 14 -15-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இம்மட்கலன்கள் காணப்படவில்லை. பாஞ்சாலங்குறிச்சி மற்றும் நாகப்பட்டினம் ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்ற

அகழாய்வுகளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட போர்சலைன் மட்கலன்களின் காலம் கி.பி. 17-18-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை ஆகும்.

முனைவர் ஓய். சுப்பராயலு மற்றும் கரோசிமா அவர்கள் தங்களது ஆய்வில் சீன தேசத்து மட்கலன்களை நீல மற்றும் வெள்ளை நிற போர்சலைன் மற்றும் அதன் சூலை அமைப்புகளைக் கொண்டும் கீழ் கண்டவாறு பட்டியலிட்டுள்ளனர்¹³.

மட்கலன்	சதவீதம்	கால்வாய்	
செலடன்	60%	லாங்குவான்	35% கி.பி.13-14
		ப்பூஜியன்	25%
வெள்ளை நிற களிமண்.	15%	டெகுவா	10% கி.பி. 12-13
நீலம் மற்றும் வெள்ளை	10%	ஜிங்டெஸகென்	5%
			10%
காவி நிறம்	10%	குயன்ங்டன்ஸ்	10% கி.பி. 15-16
பிற	5%		5%

இவற்றில் சீன தேசத்து செலடன் மற்றும் போர்சலைன் மட்கலன்கள் கங்கை கொண்ட சோழபுரம் அகழாய்வில் முதலாம் இராஜேந்திரன் கட்டிய அரண்மனை பகுதியிலும்¹⁴ தாராசுரத்தில் இரண்டாம் இராசராசன் கட்டிய கோயில் பகுதியிலும் காணப்படுவதால் இதன் காலத்தை கி.பி. 11-12-ஆம் நூற்றாண்டு என தெளியலாம்.

பின்னர் காணப்படும் போர்சலைன் வகைகள் நீல நிற வேலைபாடுகள் மிகுந்த அளவில் பிற வண்ணங்கள் கலந்து காணப்படுகின்றன. இந்த வகை மட்கலன்களின் காலம் கி.பி. 17-18-ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவைகளாக கருதலாம்.

கி.பி. 11-12-ஆம் நூற்றாண்டில் சுங் வம்சத்தின் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட செலடன் மற்றும் போர்சலைன் மட்கலன்கள் தமிழகத்திலும் பிற கிழக்கு ஆசிய நாடுகளிலும் ஒரு நாகரீக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. பின்னர் இவை சற்று குறைந்த போதிலும் கி.பி. 17-18-ஆம் நூற்றாண்டுகளில் அதிக பொலிவுடன் மீண்டும் வலம் வரத் தொடங்கியது. இவ்வகை மட்கலன்களின் தரம் தாழ்ந்தாலும் இவற்றில் புகுத்தப்பட்ட பல வண்ணங்கள் பல்வேறு விதமான அலங்காரங்கள் மக்களை ஈர்க்கவில்லை. எனவே அம்மட்கலன்கள் மக்களின் பயன்பாட்டிலிருந்து குறையத் தொடங்கியது என அறியலாம்.

அடிக்குறியீடுகள்

1. (1A), Guru Charan singh "Pottery in India" Vikas Publishing house Pvt Ltd New Delhi, pp-19.
- 2, 3,4,5, மேலது "Pottery in India" Vikas Publishing house Pvt Ltd New Delhi, page - 19-20.
- 6, 7, Gosh. A An Encyclopaedia of India Archaeology Munshiram Manoharlal Publisher pvt Ltd. pp-260
8. மேலது Discovery of Chines Ceramic - Sherds on the coasts of South India, University of Tokyo.
9. Karashima. Noboru Chinese Ceramics of Tamil Nadu and Kerala coasts.
10. Subarayalu . Y "Pottery in India" Vikas Publishing House Pvt Ltd New Delhi, pp-20.
11. Guru Charan singh Chinese Ceramics of Tamil Nadu and Kerala coasts.
12. Subarayalu . Y கங்கை கொண்ட சோழபுரம் அகழாய்வு அறிக்கை, தமிழ்நாடு அரசு,தொல்லியல் துறை, - 2009.
13. Sridhar, I.A.S.

மேட்டுமருதூர் ஆராவமுதீஸ்வரர் கோயில்

நா. கணேசன்
காப்பாட்சியர், கரூர்.

கரூர் மாவட்டம், குளித்தலை வட்டத்தில் கரூர்-திருச்சி தேசிய நெடுஞ்சாலையில் காவிரியின் தென்கரையில் குளித்தலையிலிருந்து சுமார் 7 கிலோ மீட்டர் தொலைவில் மேட்டு மருதூர் என்ற கிராமம் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் சாலையின் கிழக்குப் பக்கத்தில் பழமையான சிவன் கோயில் உள்ளது. இக்கோயில் பெரிய கருவறை, அர்த்தமண்டபம் ஆகிய அமைப்பைக் கொண்டுள்ளது. இக்கோயிலின் ஐகதி, பட்டி, குமுதவரி, கால்(சுவர்), பிரஸ்தரம் போன்றவை கருங்கற்களால் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. கருவறையின் மூன்று பக்கங்களிலும் வேலைப்பாடுகள் மிக்க 22 தூண்களைக் கொண்ட கருவறை கட்டப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு தூண்களின் மேல் பகுதியில் கொடிக் கருக்கும் அதன் நடுவே மனித முகமும் குடைந்து காட்டப்பட்டுள்ளன.

கருவறையையடுத்து அர்த்த மண்டபம் உள்ளது. அர்த்த மண்டபத்தின் வெளிப்புறத்தில் வடக்கு, தெற்கு, கிழக்கு ஆகிய மூன்று பக்கங்களில் 10 தூண்களைக் கொண்டு சிறிய வடிவில் அர்த்த மண்டபம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு தூண்களின் மேல் பகுதியில் கொடிக் கருக்கும் அதன் நடுவே மனித முகமும் குடைந்து காட்டப்பட்டுள்ளன. அர்த்த மண்டபத்தின் உள்ளே மையப்பகுதியில் நான்கு தூண்கள் காணப்படுகின்றன. பிரஸ்தரத்தில் கொடுங்கை வரியில் பூதகணங்கள் வரிசையாக அணிவகுத்து நிற்பது போல் காட்டப்பட்டுள்ளன.

பிரஸ்தரத்திற்கு மேலுள்ள விமானம் செங்கற்களால் கட்டப்பட்டுள்ளது. விமானத்தின் கட்டுமானமும், சுதை உருவங்களும் சிதைந்துவிட்டதால் அவற்றைப்பற்றிய விவரம் முழுமையாக அறிய இயலவில்லை. கருவறையின் வெளிப்பக்கத்தில் தென்மேற்கு மூலையில் சுவர் பகுதியிலும், கருவறை குமுதவரியிலும் பொறிந்த நிலையில் கல்வெட்டுப் பொறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. கருவறையின் உள்ளே பெரிய அளவில் ஆவுடையாரும், லிங்கமும் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளன. கோயிலின் முன் நந்தியும், கோயில் அர்த்தமண்டபத்தின் முன் சேஷ்டாதேவி சிற்பமும், விநாயகர் சிற்பமும் காணப்படுகின்றன.

இக்கோயில் சோழ மாமன்னன் முதலாம் இராசராசன் (கி.பி. 985-1014) காலத்தில் கட்டப்பட்டதாகும். இதனை இக்கோயிலிலுள்ள அம்மன்னனின் கல்வெட்டு மூலம் அறிய முடிகிறது. அர்த்த மண்டபத்தின் நுழைவுவாயிலின் தென்புற நிலைக்காலில் முதலாம் இராசராசனின் கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. 21 வரிகளைக் கொண்ட அக்கல்வெட்டின் முதல் 10 வரிகள் தெளிவாகவும் ஏனைய வரிகள் பொறிந்தும் காணப்படுகின்றன. அக்கல்வெட்டு முதலாம் இராசராசனின் 11 - ஆவது ஆட்சியாண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டாகும். தெளிவாகத் தெரியும் கல்வெட்டுப் பகுதியிலிருந்து இவ்வரைப் பற்றியும், இக்கோயில் இறைவனைப் பற்றியும், இக்கோயிலைக் கட்டிய மன்னனைப் பற்றியும் அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. மேலும் பல புதிய தகவல்களையும் இக்கல்வெட்டு உணர்த்துகின்றன.

கல்வெட்டு:-

1. "ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ சாலை
2. கலமறுத்த கோவிராஜ
3. ராஜகேஸரி ப ந்ம
4. க்கு யாண்டு யக (11)
5. ஆவது மீய் கோட்டு
6. நாட்டு மாதான மருதா
7. ர் ஆரா வமிதீஸ்வரத்
8. து தேவர்க்கு இவ்வூ,
9. ர்....."

---என்று கோயில் அர்த்தமண்டப தென்புற நிலைக்காலில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள அக்கல்வெட்டில் "சாலைக்கல மறுத்த கோவி ராஜராஜ சேகரி" என்று பொறிக்கப்பட்டுள்ள மெய்க்கீர்த்தித் தொடர் முதலாம் இராசராசனை குறிப்பதாகும். முதலாம் இராசராசன் முதன் முதலில் கேரளத்திலுள்ள விழிளும் கோட்டையையும், கேந்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த காந்தளூர்ச் சாலையையும் வெற்றிக்கொண்டான். அம்மாபெரும் வெற்றியை நினைவு கூறும் வகையில் தனது மெய்க்கீர்த்திகள் அனைத்திலும் அதனை இடம்பெற செய்தான்.

முதலாம் இராசராசன் கி.பி. 985 - இல் ஆட்சிப் பொறுப்பேற்றதிலிருந்து நான்காண்டு காலம் வரை (கி.பி. 989) "கோவி இராஜராஜ கேசரி" என்றும், எட்டாவது ஆட்சியாண்டு வரை (கி.பி. 993) "காந்தளூர் சாலை கலமறுத்தருளிய கோவி இராஜராஜ கேசரி" என்றும் அம்மன்னனது கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. அதன்பிறகு வரும் கல்வெட்டுகள் அனைத்தும் "திருமகள் போலப் பெருநிலச் செல்வியும்" என்ற மெய்கீர்த்தியுடன் தொடங்குவதை அம்மன்னனது கல்வெட்டுகளில் காணமுடிகிறது.

முதலாம் இராசராசனின் தொடக்க கால கல்வெட்டுகள் அனைத்தும் "சாலைகலமறுத்த" என்ற மெய்க்கீர்த்தியுடன் தொடங்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய கல்வெட்டுகள் அம்மன்னனின் எட்டாவது ஆட்சியாண்டு வரை இதுவரை கிடைத்துள்ளன. தற்போது மேட்டுமருதூர் கோயிலில் காணப்படும் கல்வெட்டுப் பொறிப்புகளில் "சாலை கல மறுத்த கோவி ராஜராஜகேசரி" என்று பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. முதலாம் இராசராசனின் (கி.பி. 996 -இல்) பதினோறாவது ஆட்சியாண்டில் பொறிக்கப்பட்ட அக்கல்வெட்டில் இம்மெய்க்கீர்த்தி காணப்படுவதால் அம்மன்னனின் 11-ஆவது ஆட்சியாண்டு வரை "சாலை கல மறுத்த கோவி ராஜராஜகேசரி" என்றே மெய்க்கீர்த்திகள் பொறிக்கப்பட்டதை இக்கோயில் கல்வெட்டு மூலம் புதிய வரலாற்றுத் தகவலாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

இக்கல்வெட்டிலிருந்து மேட்டு மருதூர் கி.பி. 10-ஆம் நூற்றாண்டில் "மாதான மருதூர்" என்று அழைக்கப்பட்டதையும், அவ்வூர் ஈஸ்வரன் கோயில் "ஆராவமிதீஸ்வரர்" என்று அழைக்கப்பட்டதையும், அக்கோயில் இறைவன் "ஆராவமிதீஸ்வரர்" என்று அழைக்கப்பட்டதையும், மேட்டு மருதூர், சோழப் பேரரசில் "மீய்கோட்டு" நாட்டில் அமைந்திருந்ததையும், தெளிவாக அறிந்துகொள்ள முடிகிறது.

கி.பி. 996-இல் முதலாம் இராசராசன் காலத்தில் கட்டப்பட்டு சிறப்புற்று விளங்கிய இச்சிவாலயம் பற்றி அரிய செய்திகளைக் கொண்ட இக்கோயில் கல்வெட்டுகள் முற்றிலும் சிதைந்து விட்டதால் இக்கோயில் பற்றிய தொடர்ச்சியான வரலாற்றினை கண்டறிய இயலவில்லை. எனினும் இக்கோயிலில் காணப்படும் எஞ்சிய கல்வெட்டுகளும், கோயில் கட்டட அமைப்பையும் கொண்டு மாமன்னன் முதலாம் இராசராசனின் மேன்மையைப் பறைசாற்றும் மற்றுமொரு ஆவணமாகும்.

பூசைப் பொருட்களில் எழுத்துப் பொறிப்புகள்

சொ. சந்திரவாணன்

உதவி இயக்குநர் (பொ) மதுரை.

மதுரை மாவட்டம் சோழவந்தான் வழி முள்ளிப்பள்ளம் என்ற சிற்றூரில் ஊர்க்காவலன் கோயில் என்ற சிறு தெய்வக் கோயில் ஒன்றுள்ளது. இக்கோயிலில் பூசை செய்து வரும் பூசாரி சங்கையா என்பவர் தந்த தகவலின் பேரில் அக்கோயில் பூசைப்பாத்திரங்கள் மற்றும் பூசைப்பொருள்களில் உள்ள எழுத்துப் பொறிப்புகள் பார்வையிடப்பட்டு படிக்கப்பட்டன.

அப்பூசைப் பொருட்களில் பொறிக்கப்பட்ட எழுத்துகள் தமிழில் உள்ளன. ஆண்டு, மாதம், தேதி, எண்கள் என அத்துணையும் தமிழிலேயே காணப்படுகின்றன. அப்பூசைப்பொருட்கள் பதின்மூன்றில் இரண்டில் மட்டும் நூறு ஆண்டுகளுக்குட்பட்ட ஆண்டு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. (ஆண்டுகள் 1928, 1980)

இவ்விரு பொருட்கள் தவிர ஏனைய பதினோறு பொருட்கள் கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவை. அப்பொருட்களில் நேரிடையாக ஆண்டு எண்ணிடப்படாமல் தமிழ் ஆண்டின் பெயர், மாதம், தேதி எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒரு சில பொருட்களில் மட்டும் இவற்றுடன் அளவுப் (எடைப்) பெயரும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் கொடையாளியின் பெயர், வாழ்ந்தகாலம் ஆகியவற்றுடன் தமிழ் ஆண்டு, மாதம், தேதிகளைக் குறித்துக் கொண்டு சுமார் 120 ஆண்டுகாலப் பஞ்சாங்கத்தின் மூலம் கி.பி. ஆண்டு கணக்கிடப்பட்டது.

அவ்வகையில் அப்பூசைப் பொருட்கள் 121 ஆண்டு காலம் முதல் 127 ஆண்டுகாலம் வரையான காலப்பழமை வாய்ந்தது என கண்டறியப்பட்டது.

மொழிநிலை

பொதுவாகத் தமிழ் ஆண்டு, மாதம், தேதி முதலியவற்றை ஓலைச் சுவடியில் குறிப்பிடுவதைப் போன்று குறியீடாகவும், கூட்டெழுத்தாகவும் எழுதியுள்ளனர். வல்லின மெல்லின பாகுபாடின்றியும், பிழைபடவும் எழுதியுள்ளனர். (உ.ம்- மாற்களி, குமாறன், ஊறுகாலசுவாமி, ஊர்காலசாமி, ராக்காயம்மன்) தமிழ் ஆண்டின் பெயர்களைக் கூறும்போது எழுத்துப்பிழையுடன் குறிப்பிட்டிருந்தாலும் ஒலிக்குறிப்பு அவ்வாண்டைக் குறித்து நிற்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, விசுரதி, விறோதி, கற

போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சில பூசைப்பொருள்களின் எடை பழந்தமிழ் எடையின் பெயரான "சேர், பலம்" என்ற அளவுப்பெயர்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பூசைப்பொருள் எழுத்துப் பொறிப்புகளும் தனித்தனியே குறிப்பிடப்பட்டு இறுதியில் கி.பி. ஆண்டு அடைப்பிற்குள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

பூசைப்பொருட்கள் கண்டறியப்பட்ட ஆண்டு வரிசைப்படி வருமாறு

1. பூஜை தீர்த்தக் கிண்ணம்

உ சுபானு ஓநு தையி மீ சகதி முள்ளிப்பள்ளம் ஊற்கால சுவாமிக்கு அழகருக் கோன்குமாறன் பெருமாள்க் கோன் உபையம் சேற் யி

(1883 - 84)

2. தூபக்கால்

உ சுபானு ஓநு மாற்களி மீ யருதி முள்ளிப்பள்ளம் ஊருகால சுவாமிக்கு பெருமாள் கோன் உபையம்

(1883 - 84)

3. சின்னமணி (பூஜை)

உ சுபானு ஓநு தை மீ சகதி முள்ளிப்பள்ளம் ஊறு கால சுவாமிக்கி அழகருக் கோன் குமாறன் பெருமாளுக் கோன் உபையம் பூசைமணி சேற் யி

(1883 - 84)

4. திருந்று கப்பரை பெரியது

விய ஓநு ஆடி மீ நகஉதிநாக்காயம்மன் பூசைக்கி உ முத்துறாமலிங்கம் சேருவை உபையம்

(1886 - 87)

5. சக்தி கரகப்பாணை

உ சருவசித்து ஓநு மாசி மீ நய உ முள்ளிப்பள்ளம் ஓருகாவல் சுவாமிக்கு பூசாரி முத்து சேருவை வுபை யு

(1887 - 88)

6. சேகண்டி

உ சறுவதாரி ஓநு தை மீச உபூ.மு து சேறுவை உபை யு

(1888 - 90)

7. தீபக்கால்

விறோதி ஓநு தை மீ

(1889 - 90)

8. பெரிய மணி

விநோதி ஓநு தை மீ உயநீ மா.பூ முடி பூசாரி உபயம்

(1889 - 90)

9. வசூல் கரகம்

உ விசூரதி ஓநு பிரட்டாசி மீ உயநீ முள்ளிப்பள்ளம் ஓரு காவல் சுவாமிக்கி பூசாரி முத்து சேருவை மாமன்.

அ. பெருமாள் சேருவை உபை

(1890 - 91)

10. பம்பை சிறியது (வெண்கலம் - மேல் கட்டை).

1. கற ஓநு ஆவணி மீ உயநீ முள்ளி
2. ப்பள்ளம் ஊரு கால சுவாமி சி
3. பூசாரி முத்துக் கோன் மாமன் அ.
4. பெருமாள்க் கோன் உபை யு
5. சேற் அஇ

(1891 - 92)

11. பஞ்சகமுக குத்து விளக்கு

உ விளம்பி ஓநு ஆவணி மீ உயநீ முள்ளிப்பள்ளத்திலிருக்கும் ஊருகால சுவாமி சங்கலி சுவாமி ரெண்டுக்கும் ஓடி யூரிலிருக்கும் அ.கந்த பண்டிதன் ஊபையம் சேற் யநு ஓ நு கஇய

(1898 - 99)

12. திருநீறு கப்பரை (சிறியது)

1. க. இருளாண்டி அம்பலம்
2. முள்ளிப்பள்ளம் பல்லம் ஊர்கால சுவாமி சி 1928

(1928)

13. பம்பை கீழ்க்கட்டை

உ ரௌத்திரி ஓநு புரட்டாசி மீ 15^உ 01.10.80 முள்ளிப்பள்ளம் சங்கையா கோவிலுக்கு ஓடி யூர் இருளாண்டித்தேவர் மகன் வீரன் வீரணத்தேவர் கீழ்ப்பம்பை உபயம்.

(1980)

குறிப்பு: தமிழ் எண்கள்

க - 1	எ - 7
உ - 2	அ - 8
ந - 3	கூ - 9
ச - 4	ய - 10
ரு - 5	நா - 100
கூ - 6	கூ - 1000

On a Rare Three - Tier Hero - Stone with Depiction of a Hero fighting with an Elephant

Dr. C. MAHESWARAN*
&
Mr. K.S. SAMPATH**

I. Preamble

Hero - stones which are sculpted out as structures of tiers, especially as structures of three - tiers predominate the wealth of hero- stones identified in the district of Erode, Tamilnadu, South India. Due to the impact of Hoysala rule (of Karnataka) in the region under study such three- tier have permeated into the realm of Tamilnadu¹. Later on, this kind of typical three-tier hero-stones were adopted by the Vijayanagar rulers as well². Aberrations of the typical three- tier hero- stones are also identified in the Erode district as three-tier hero - stones (in a lesser degree) and as single-tier hero-stones (in stray cases) as well.

The heroic activity of the deceased hero that were depicted in the three-tier hero-stones will be either the hero fighting with a ferocious wild beast (tiger, panther, boar as the case maybe) or an enemy (usually riding on a beast such as horse, elephant). Accordingly, the hero-stones are designated popularly as 'puli kuththi kal' (Lit. "(hero-)stone with depiction of stabbing of a tiger") or as 'panni kuththi kal' (Lit. "(hero-) stone with depiction of stabbing of a boar") or as 'kudhirai kuththi kal' (Lit. "(hero-)stone with depiction of stabbing of a horse")-as the case may be.

* Curator (Anthropology Section), Government Museum, Egmore, Chennai-600 008.

** Epigraphist, Department of Archaeology, Egmore, Chennai- 600 008.

Interestingly enough, there is no reference of 'yaanai 'kuththi kal' in the common parlance although there is reference of 'yaanai maram' (Lit. "shivelrous activity of stabbing of an elephant).

In this paper, an attempt is made to highlight a rare three-tier hero-stone (from Kal Kadambur at Sathyamangalam taluk of the Erode district) that has been identified with depiction of stabbing of an elephant.

II. Introducing a Typical Three-Tier Hero-Stone

A typical three-tier hero-stone is a rectangular slab of stone, demarcated into three-tiers with a clear cut ridge in between the tiers. The lower-tier shows the heroic deed of the hero in the earthly abode; the middle-tier displays the transitional stage wherein the deceased hero³ is being lifted to the other world⁴ by celestial maids who flank him; and the upper-tier exhibits the other world where the deceased hero (with/without his consort(s)) is shown worshipping the almighty⁵. In short, all the three stages of the hero (i.e., in the earthly abode, in the transitional stage and ultimately in the heavenly abode) are depicted within a typical three-tier hero-stone, as if in a narrative tale. The symbols of moon and sun are also shown on the ridge of the upper-tier so as to convey symbolically that the name and the fame of deceased person(s) will remain in the universe till the presence of those two celestial bodies.

III. A Note on a Rare Three-Tier Hero-Stone identified from Kal Kadambur

A rare three-tier Hero-stone with depiction of a hero stabbing an elephant is identified by the authors of this paper from Kal Kadambur (in Sathyamangalam taluk of the Erode district) at a private cultivable land. In this hero-stone, the heroic activity is shown in its lower tier. And the spouse of deceased hero who is being lifted to the other world by celestial maids flanking her is depicted in the middle-tier while the deceased hero in the other world (the *siva loga*) workshipping the aniconic form of Lord Siva (the *siva linga*) with the sacred bull (,the *nandhi*) is shown in the upper-tier.

As this hero-stone is located within a serene forest range, it is identified with coverage of lichens (,the composite form of algae and mosses)⁶. Hence, it is seen with light green layer. Consequently, the sculptural details of the hero-stone is not easily discernible to the naked eyes.

IV. Significance of the Rare Three-Tier Hero-Stone under study

The rare three-tier hero-stone under study is conceived as a significant one for the following reasons:

- (i) For the first time in the history of Tamilnadu, a three-tier⁷ hero-stone is identified with depiction of a hero fighting with an elephant, synchronizing with the concept of 'yaanai maram' of Sangam Age;
- (ii) In the place of deceased hero, his spouse (who is shown standing besides the fighting hero is depicted in its middle-tier, conveying symbolically that she has entered the self-sacrifice (, the *sati*) along with the deceased hero⁸;
- (iii) In its upper-tier, the deceased hero alone is shown (without depiction of his spouse who entered '*sati*')⁹.

V. Conclusion

The occurrence of such a rare three-tier hero-stone in the forest range of Kal Kadambur suggests that this arena could be an elephant corridor¹⁰ since time immemorial. Such a man-animal conflict in this pocket might be due to the proliferation of human habitations in this region.

As this significant three-tier hero-stone occurs in a private cultivable land (,that too in an unprotected manner), it is worth acquiring this historical memorial structure at the earliest for the Government Museum, Erode for posterity¹¹.

FOOT NOTES

- ¹ Such typical three-tier hero-stones were first identified from Pulapally, a hamlet nearby Sultan Bathery of the Wynad district, Kerala and consequently, all three-tier hero-stones were designated as 'Pulapally Type'. However, the authors of this

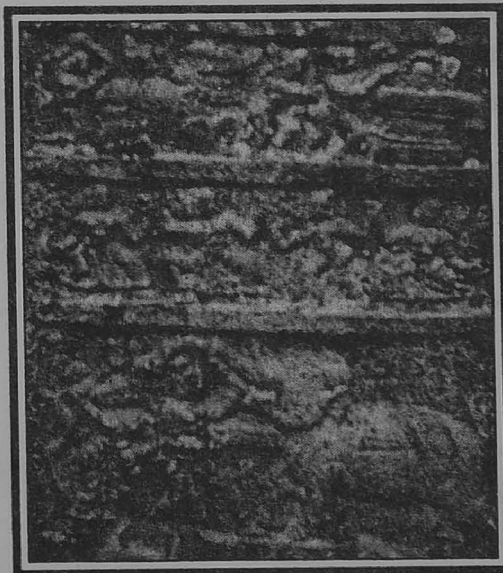
paper prefer to call them as 'Typical Karnataka Three-Tier Hero-Stones', since most of them are associated with the Hoysala rule and warfare.

- 2 This conjecture is proposed by the authors of this paper by identification of three-tier hero-stones, bearing Vijayanagar elements from two sites, viz., Malliyammandurgam, Kadambur Forest Range, Sathyamangalam taluk, Erode district and Periyapuliur, Bhavani taluk, Erode district.
- 3 In the case of incorporation of '*Sati*' elements within the hero-stones (i.e., the spouses) of the deceased hero, indulging in self sacrifice), the celestial maids are observed to lift the spouse(s) of deceased hero as well (, along with the deceased hero) to the other world.
- 4 Mostly, the other world is depicted as '*Siva loga*'. However, we could also perceive depiction of other world either without any conspicuous elements of Saivism (, as in the case of rare hero-stone of Anaikatti, The Nilgiris) or with sheer elements of Vaishnavism (, as in the case of rare hero-stone of Periyapuliur, Bhavani taluk, Erode district).
- 5 Quite rarely, the deceased hero was not shown in the upper-tiers; rather, the celestial maids are shown in that place (, as evidenced from a rare three-tier hero-stone identified from the Burgur Hills of Bhavani taluk, Erode district).
- 6 The lichens are Viable only in pollution-free environment. Hence, the heritage structures such as 'hero-stones', 'inscriptions' that are located in such pollution-free environments became prone to microbial attacks.
- 7 A simple non-tiered hero-stone belonging to the Chola period was identified at the 'Hussain Thottam' of Anaimalai, Coimbatore district bears depiction of a hero fighting with an elephant (Personal Communication from Dr. R. Poongundran, Registration Officer (Rtd.) of the Department of Archaeology, Government of Tamilnadu, Chennai).
- 8&9 Here, for want of space, the significant elements alone are depicted in the given tiers. Consequently, the 'element of *sati*' alone (but not the deceased hero) is shown in the middle tier. In the same way, the 'element of deceased hero' alone (but not the spouse who entered '*sati*') is depicted in the upper-tier.
- 10 This conjecture gets strengthened further by the identification of two more akin hero-stones (one at the Anaimalai of Coimbatore district and the other at the Burgur Hills of Erode district) with depiction of hero fighting with elephant. It is needless to state here that both Anaimalai and Kollegal are located within the elephant corridor of Western Ghats.

- ¹¹ It is suggested that similar efforts of acquisition of such rare hero-stone could also be initiated by the Curator, Government Museum, Coimbatore at the earliest.

SELECT BIBLIOGRAPHY

- Kandasamy, B. 2006. Hero-Stones in Erode District (Unpublished M.Phil. Dissertation). Coimbatore: Bharathiar University.
- Maheswaran, C. 2002. "On a Rare Three - Tier Hero - Stone identified from the Erode District" (Mimeo.)
&
B.Kandasamy,
- Maheswaran, C. 1996. "A Unique Hero - Stone identified from Anaikkatti of the Nilgiris". The Downstown Chronicle, Udhagamandalam.
M.Kumaravelu,
- Sathananthan, K.R. 2006. "A Note on Some Unique Hero-Stones in Tiers from the Erode District". 28-32. Indian Historical Studies 3:1 (Published at the Department of History, St. Joseph's College (Autonomous), Tiruchirappalli.)
&
B.Kandasamy,

அவணியாபுரம் கல்வெட்டுகள்

கிரா. சீவானந்தம்

கல்வெட்டாய்வாளர்.

திருவண்ணாமலை மாவட்டம், வந்தவாசி வட்டத்தில் அவணியாபுரம் என்ற சிற்றூர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரில் உள்ள சிவன் கோயில் புணரமைப்பு செய்வதற்காக முழுவதுமாக பிரித்து கற்கள் கீழே வைக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கோயிலின் வடகிழக்கே அம்மன் சன்னதி உள்ளது. மேலும் பச்சைக் கல்லாலான சுப்ரமணியர் சிலை ஒன்றும் காணப்படுகிறது. கீழே கிடக்கின்ற கற்களில் பழமையான கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இக்கல்வெட்டுகள் முழுமை பெறாமல் உள்ளன. அக்கல்வெட்டுகளில் வாசகங்கள் வருமாறு.

கல்வெட்டு எண் : 1

1. ஷ்ஷிழீ கோவிசைய
2. தந்தி விக்கிரம பருமற்கு
3. யாண்டு நாலாவது பல்
4. குன்றக் கொட்டத்து . .
5. டு நாட்டு நாராயண மங்
6. கலத்து ஏரிக்குப் போ
7. டிகள் பெ
8. . . .
9. நின்றும் இந்நம்மூர்
10. . ந்களிடை . . லை
11. . .
12. பத்தும் . .
13. செய்து இப்ப
14. ப் பொன்னாலும்
15. ண்டு தோறும்
16. டுக்கு நாற் கழஞ்சு
17. பொலியூட்டாக கொண்

18. . . . ணமங்கல

19. ஸலெயார்

கல்வெட்டு எண் : 2

1. ஷ்ஷழிஸ்ரீ விசைய . .
2. [வி*]க்கிரம பருமற்கு யாண்டு
3. ஆவது நெடுங்கு . .
4. . . வர் தாழ்ப்பட்டுர் .
5. அவர்தம் மடை . .
6. ரய்கின்ற தண்டி
7. த்தாற் ஸ்ரீகங்கரை
8. . . ண்டி இத்தோட்ட
9. ப்பாலுக்கு ஹொ

III

இந்நிலம் ஊரும் இநாட்
ஜிவிதம் பெற்ற கங்கர் பெரு

IV

த் தொன்பதாவது பங்கள . .
டுவான இது . .

V

தொட்டியினில் . .
த் தோட்டங் காணி . .
த்து இதற்கொ . . .
றை உத்தமத்த . .
ங் வருங்காத் தூட்ட
இவ்வறங் கெடுப் . .
இடைக்குமரி இடை
. . செய்த பாவத்

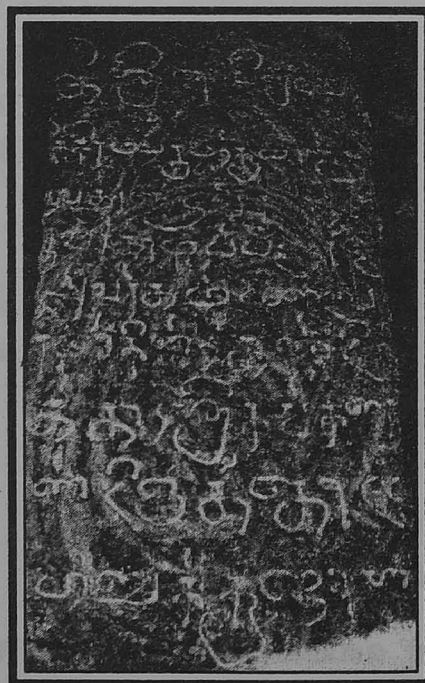
VI

ஷ்ஷழிஸ்ரீ கோவிராசராசகேசரி ஷந் . .
யாண்டு யெ வது பல் குன்றக் கொட்டத் . .

இக்கல்வெட்டுகளின் வாயிலாக இக்கோயில் பல்லவர் காலத்தில் முதன் முதலில் எழுப்பப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஏனெனில் பல்லவ மன்னனின் 'தந்தி

விக்கிர பருமற்கு யாண்டு நாலாவது' (கி.பி. 780) என்ற கல்வெட்டுக் குறிப்பின் வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம். இவ்வூர் பல்குன்றக் கோட்டத்தின் கீழ் இருந்துள்ளது. இக்கல்வெட்டில் இவ்வூர் 'நாராயண மங்கலம்' என்றழைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இறைவனின் பெயர் எங்கும் காணப்படவில்லை. தந்தி விக்கிரமவர்மனின் மகன் தெள்ளாறெறிந்த நந்திவர்மனான மூன்றாம் நந்திவர்மனுக்கு 'அவணி நாராணன்' என்ற சிறப்பு பெயர் உண்டு. ஆதலால் இவனது பெயரால் அவணி நாராண புரம் என்று பின்னர் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஏனைய கல்வெட்டு முழுமையாக இருந்திருப்பின் இவ்வூரின் முழுப்பெயர் அறிந்திருக்கலாம்.

தற்போது இவ்வூர் 'அவணியாபுரம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. 'அவணிநாராணன் புரம்' என்றழைக்கப்பட்ட இவ்வூர் தற்போது 'அவணியாபுரம்' என்று மருவியுள்ளது எனலாம். இக்கோயிலுள்ள ஆறு துண்டுக் கல்வெட்டுகளில் இரண்டு கல்வெட்டுகள் பல்லவர் காலத்தைச் சார்ந்தவை. ஏனைய நான்கு கல்வெட்டு கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த முற்காலச் சோழர் காலக் கல்வெட்டுகளாகும். முற்காலச் சோழர்களில் 'இராசகேசரி' என்று பட்டம் கொண்டவர்களில் முதலாம் ஆதித்த சோழனும் ஒருவன். மேலும் இவனுக்கு 'தொண்டை நாடு பாவின சோழன்' என்ற பெயரும் உண்டு. ஏனெனில் இவனது காலத்தில் தான் தொண்டை நாடு பல்லவர்களிடமிருந்து கைப்பற்றப்பட்டு சோழ அரசுடன் இணைக்கப்பட்டது. 'ஷ்ஷிஸ்ரீ' கோவிராசராசகேசரி பந்மர்கு யாண்டு 12' என்ற கல்வெட்டின் எழுத்தமைதியைக் கொண்டு இக்கல்வெட்டு முதலாம் ஆதித்த சோழனின் கல்வெட்டு என கூறலாம்.

Study of Terracotta lamps from Archaeological excavations.

K. SRIDHARAN
Chennai

Archaeology studies the story of man's past through his material remains. The materials or artefacts found in Archaeological excavations throw more light on material culture of ancient people.

Terracotta objects obtained in the excavations give light on clay art of early people. Lamps made of clay are one of the objects found predominantly in most of the Archaeological excavations in Tamilnadu.

Light was an important aspect of life of ancient people. During pre-historic times man utilised animal fat for lit the lamp during night time. In historical period man Utilised the hand made clay lamps.

Tamil literatures of Sangam period (300 B.C - 300 A.D) mention that the people used lamps in clay and iron, as referred in Nedunalvadaï (நெடுநல்வாடை - 52) and in Silapathikaram (சிலம்பு 780 - 6 : 123). It is called as 'Earthen Lamp' (அகல்விளக்கு).

There are references of different kind of lamps such as highly ornamented (கைவினை விளக்கு) lamp with a provision of spout for wick (ஊழறு விளக்கு) and Permanent lamp (ஒழியா விளக்கு). Lamps are also provided in the wedding ceremony.

Literary references about lamps from Mullaipattu and Perungadai are mentioned below.

குறுந்தொடி முன்கை கூந்தல் அம்சிறுபுறத்து
இரவு பகல் செய்யும் திண்பிடி ஒளிவாள்
விரவு வரிக்கச்சின் பூண்ட மங்கையர்

நெய் உமிழ் சுரையர் நெடுந்திரிக் கொளீஇ
கை அமை விளக்கம் நந்து தொறும் மாட்ட.

முல்லைப்பாட்டு (45-49)

வேண்டிடந்தோறும் தூண்டு திரிகொளி இக்
கை பயிற்கொண்ட நெய்யகல் சொரியும்
யவனப்பாவை யணிவிளக்கழல

பெருங்கதை (1 : 47 - 173 - 175)

Small and tiny pots are also called as Agal (அகல்). The small pots found at karur and kodumanal excavation are inscribed with brahmi inscriptions mentioned as *KURUAGAL* (small pot) and kalandai vamban agal (agal belongs to kalandai Vamban).

Archaeological excavations at Appukallu, Perur, Kaveripattinam, Adiyamankottai, Guttur, Kudikadu, Poluvampatti, Tirukoyilur, Tiruvamattur, Palayarai, Dharasuram, Mangudi, Kodumanal, Sembiankandiyur and other places yielded terracotta lamps with oval shape and decorated with wavy design.

In medieval period lamps made of fine clay having flat bottom with circular rim of height of 3 cm and a provision of sharp and deep protruding lip for wick. These lamps show good workmanship and decorated with grooves, flower designs and fish like line.

Terracotta lamps with the provision of placing 3, 4, 6, 8 and 12 wicks were also found. The centre of the lamp is having the elevation for keeping the long wick. Some of the lamps found in the Padavedu excavation are painted with golden colour.

In later period terracotta lamps were wheel made and round in shape with a provision of one wick. The excavation at palayarai yielded a heap of more than 100 numbers. This place might have used as a manufacturing Unit. Lamps made of soap stone or steatite were also occurred in later period.

The modern oil lamps with one wick are similar to above type. The tradition is followed and lamps made of clay are still used in modern times.

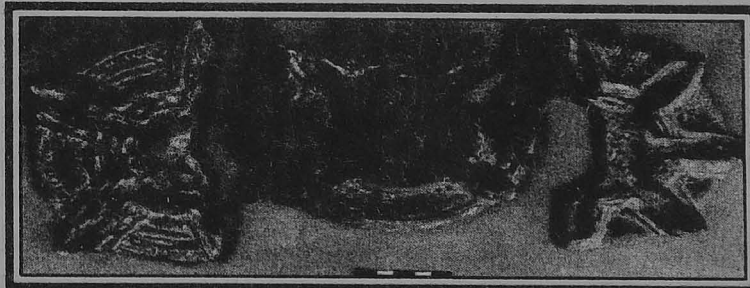
Thus Archaeological excavations throw light on the terracotta lamps which occupied an important part of our life.

References

1. Indian Archaeology - A. Review - volumes.
2. Padavedu Excavation Ed N. Kasinathan 1993, State Department of Archaeology.
3. Excavation of Archaeological sites in Tamilnadu (1969-1995) Ed.T.S. Sridhar 2004
4. இராசராசசோழன் வரலாற்றுக்கூடம் - Hand Book, State Department of Archaeology
5. Excavations at Perur Ed. K. Ashok vardhan shetty - 2003, State Department of Archaeology
6. சோழர்கால சுடுமண் விளக்குகள் ஆறுமுகசீதாராமன் ஆவணம் - இதழ் 20, 2009
7. செம்பியன் கண்டியூர் அகழாய்வு அறிக்கை (2007 - 2008) பதிப்பாசிரியர் தி. ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர். 2009.

Different types of Terracotta lamps

Terracotta lamps from Boluvampatti Excavation,
Coimbatore District

பாடல் கல்வெட்டுகளில் அங்கதச்சுவை

முனைவர் சொ. சாந்தலிங்கம்

மதுரை.

அங்கதச்சுவை பற்றிப் பேசுவந்த தொல்காப்பியர்,

“அங்கதம் தானே அறில் தபத் தெறியில்
செம்பொருள் கரந்ததென விருவகைத்தே” என்றும்

(தொல். செய்யுளியல். 429)

“வசையொடும் நசையொடும் புணர்ந்தன்றாயின்
அங்கதச் செய்யுள் என்மனார் புலவர்”

(தொல். செய்யுளியல். 434)

என்றும் கூறிப்போந்தார், தமிழ் இலக்கியங்களில் அங்கதச் சுவை பொதிந்த பாடல்கள் எத்தனையோ பலரும் அறிந்துள்ளோம். தமிழகக் கல்வெட்டுகளில் நூற்றுக்கும் மேற்பட்டவை பாடல் வடிவில் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள் சில அங்கதச்சுவை (satire) மிக்கும் காணப்படுகின்றன. அத்தகைய பாடல் கல்வெட்டுகளை அவற்றின் சுவையும் நயமும் கருதி இங்கே காணலாம்.

திருச்சி குடைவரை கல்வெட்டு

திருச்சி மாநகரில் அமைந்துள்ள மலைக்கோட்டை என்று இன்று பெயர் பெறும் மலையில் பல்லவ மன்னன் முதலாம் மகேந்திரவர்மனால் ‘லலிதாங்குர பல்லவேஸ்வர கிரகம்’ என்ற பெயரில் குடைவரைக் கோயில் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கோயிலில் உள்ள ஒரு சமஸ்கிருதப்பாடல் கல்வெட்டு¹ அங்கதச்சுவை ததும்ப அமைந்துள்ளமை நோக்கத்தக்கது. இப்பாடல் கல்வெட்டில் இங்கு கோயில் கொண்டுள்ள சிவபெருமான் நதிப்பிரியன். அதாவது கங்கையைத் தனது முடியில் சூடிக் கொண்டுள்ளவன். இங்கு காவிரி நதியின் கரையில் நிற்கிறான். அதன் அழகில் தன்னை மறந்து காவிரியையும் தன்னவளாக்கிக் கொண்டு விடக்கூடும் என்னும் எண்ணத்தினால், இக்காவிரி நதி பல்லவனுக்குரியது என்று பார்வதி சிவபெருமானுக்கு நினைவூட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. இப்பாடலில் சிவபெருமானின் நிலையை நகைப்பிற்குரியதாகச் சுவைபடக் காட்டப்பட்டுள்ளதை அறியலாம்.

குடுமியான் மலைப்பாடல் கல்வெட்டு

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள குடுமியான் மலையில் சில பாடல் கல்வெட்டுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அதிலும் ஒரு கல்வெட்டு சிவபெருமானைப் பற்றியதாக உள்ளது. இங்குள்ள சிவனுக்கு விரிசடை இல்லை. சடைமுடியும் இல்லை. குடுமியாக உள்ளது. இந்த நிலையில் அவர் தலையில் எப்போதும் குடியிருக்கும் கங்கையை எப்படி மறைக்கமுடியும் என்று அங்கதச்சுவையுடன் ஒரு பாடல் அமைந்துள்ளது.

‘எங்கள் நலக்குன்றரைப் பார்த்து ஏழலகும் ஈன்ற உமை
நங்கை பலகாலும் நகை செய்யுமே - கங்கையுறை
கொங்கேய் கமழ் செடிலம் போய்க் குடுமியாய் விட்டது
எங்கே யினி மறைப்பாரென்று’²

இப்பாடலில் கங்கையை சடையில் மறைத்து வைத்திருந்த சிவபெருமான் தன் தலைமுடி குடுமியாய் விட்டதால் இனி எங்கே மறைப்பார் என்று உமையம்மை நகைப்பதாக அங்கதம் காட்டப்பட்டுள்ளது.

இதே ஊரில் மற்றொரு பாடல் கல்வெட்டு ஒரு அரசியல் நிகழ்வை அங்கதச்சுவையோடு விவரிக்கிறது. கி.பி. 13 - ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலேயே மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழனின் ஆட்சி நெருக்கடிக்குள்ளாகியது. பிற்காலப் பாண்டியரில் பெருவீரனாகத் தோன்றிய மாறவர்மன் முதலாம் சுந்தரபாண்டியன் குலோத்துங்கனை வென்று ‘தஞ்சையும் உறந்தையும் செந்தழல் கொளுத்தினான்’ எனக் காண்கிறோம். இக்காலகட்டத்தில் மாவலி வாணராயர்கள் என்னும் குறுநிலத் தலைவர்கள் பாண்டியர்களுக்கு உதவியாக இருந்தனர். சோழரை வென்ற பாண்டியன் சிலகாலம் சோழ நாட்டின் ஆட்சியை மாவலி வாணராயருக்குக் கொடுத்திருந்தான். இதற்கு முன்னதாக மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் மதுரைப்பாண்டியரை வென்று அவர்தம் ஆட்சியைப் பாண்டியருக்குக் கொடுத்திருந்தான்.³ இச்செயலுக்குப் பழி தீர்க்கும் எண்ணத்திலேயே மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் ‘பொன்னி சூழ் நாட்டில் புலியாணை போய் அகல கன்னி சூழ் நாட்டில் கயலாணை’ நிலைக்கப் போரிட்டு வென்ற பொன்னிசூழ் சோழரின் மணிமுடி பறித்துப் பாணனுக்குக் கொடுத்தான் என்ற செய்தியைப் பொன்ன மராபதிக் கல்வெட்டுக் கூறுகிறது.⁴

இந்த வரலாற்றுச் செய்தி குடுமியான் மலையிலேயே ஒரு பாடல் கல்வெட்டில் சுவைபடத் தரப்பட்டுள்ளது.

‘பொன்னிவளநாடு பாணன் பெறப் புரந்தான்
சென்னி திருமார்பில் செயல் தீட்டினான் - முன்னே
புரமெறிவார் மண் சுமக்கப் பூபாரங்காத்தான்
தரமறியான் மீனவர் கோன் தான்’⁵

என்ற இப்பாடலில் பாண்டிய மன்னனை அங்கதச்சுவை ததும்ப இகழ்வது போலும் புகழ்ந்துரைக்கப்பட்டுள்ளமையைக் காணலாம். இமயத்தில் கயல் பொறித்த

பெருமைக்குரியவனான பாண்டியனின் நாட்டில் தான் முப்புரம் எரித்த சிவபெருமான் பிட்டுக்கு மண்சுமந்தான். பாண்டியனோ மதுரை அரசை ஆண்டான். அப்படியாருக்கு என்னவிதம் மரியாதை தரவேண்டும் என்ற தரம் அறியாத பாண்டிய மன்னன் சோழநாட்டின் அரசனாவதற்குத் தகுதி இல்லாத வாணாதிராயனுக்கு மகுடம் சூட்டினானே, இது தகுமா என்பது போல இப்பாடல் சுவைபட அமைந்துள்ளது.

காளமேகம் பாடல் கல்வெட்டு

காளமேகப் புலவர் அங்கதச் சுவையுடன் சிலேடை நயம்படக் கவிபாடுவதில் வல்லவர். இவர் குடந்தைக்கருகில் நந்திபுரம் கிராமத்தில் பிறந்தவர் என்றும், திருவானைக்காவலில் சில காலம் வாழ்ந்தவர் என்றும் கூறுவர். இவரது காலம் கி.பி. 15-ஆம் நூற்றாண்டாகும். இவர் பெயர் தாங்கிய பாடல், இவரே பாடியதாக ஒரு கல்வெட்டாக காஞ்சி காமாட்சியம்மன் கோயில் காணப்படுகிறது. அப்பாடலாவது,

‘மண்ணிலிருவர் மணவாளர் மண்ணளந்த
கண்ணனவன் இவன் பேர் காளமுகில் -கண்ணன்
அவனுக்கு ஊர் எண்ணில் அணியரங்கம் ஒன்றே
இவனுக்கு ஊர் எண்ணாயிரம்’

என்பதாகும். இப்பாடலில் கவி காளமுகில் (காளமேகம்) தன்னைத் திருமாலோடு ஒப்பிட்டுக்கொள்கிறார். ஆனால் திருமாலுக்கோ “திருவரங்கம்” என்ற ஓர் ஊரை சொந்தம். தனக்கோ ஊர் எண்ணாயிரம் உண்டு என்று பாடியுள்ளார். இக்காளமேகம் 15 - ஆம் நூற்றாண்டிற்குரியவரா, சோழ நாட்டினரா, அல்லது எண்ணாயிரம் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்த வேறு ஒருவரா என்ற ஐயமும் தோன்றுகிறது. எனினும் பாடலில் நயமே இங்கு நோக்கத்தக்கது.

திருத்தங்கல் பாடல் கல்வெட்டு

விருதுநகர் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள திருத்தங்கல் என்னும் சிற்றூர் சங்ககாலப் பழமை வாய்ந்தது. இங்கு கோயில் கொண்டுள்ள கருநெல்லி நாதர் என்னும் சிவன் கோயிலுக்குத் தடங்கண்ணிச் சிற்றூருடையான் சோறன் உய்யநின்றாடுவான் என்னும் தலைவன் பல திருப்பணிகள் செய்துள்ளான். இவன் பாண்டிய மன்னன் முதலாம் மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியனின் ஆட்சிக்காலத்தில் திருத்தங்கல் பகுதியின் தலைவனாகப் பணியாற்றியவன். இவன் தன் பெயரால் ஒரு சந்திப்பூசைக்கு ஏற்பாடு செய்து இறைவனுக்குத் திருவமுது படைக்கவும் ஆவன செய்துள்ளான். இதனை இரு பாடல்கள் வடிவில் கல்வெட்டாக வெட்டு வித்துள்ளான். அதில் ஒன்றைக் காணலாம்.

“பூங்கமழ் சோலை சிற்றூருடையனேன்
ஒங்கிய பெரும்புகழ் உய்யநின்றாடும்
பங்கய மடந்தை விரும்பிய பனைத் தோட்

கொங்கலர் நறுந்தார் குருகுலத் தரையன்
பொன் புனைகலனொடு போனகம் பெருகத்
தன் பெயர் வழுவாச்சந்திகட்டி
ஒலிக்கு கயநெடு நீர் நெல்லியலுயர்ந்தவன்
பலிக் குலத்திரக்கை மாற்றினன் வரிந்தே”⁶

மற்றொருபாடலில்,

“கருநெல்லி நாதன் திருக்கரத்தே
வாங்கும் கபாலத்திடும் பலியேற்கையை மாற்றினனே”

என்றும் காணப்படுகிறது. இப்பாடல்கள் சிவபெருமான் பிச்சாடனர் கோலம் கொண்டு தாருகாவனத்து ரிஷிபத்னிகளிடம் பிச்சை ஏற்பதாகக் கூறப்படும் புராணச் செய்தியை அங்கதமாகக் குறிப்பிட்டு, இனிச்சிவபெருமான் அவ்வாறு கபாலம் ஏந்தி பிச்சையேற்கத் தேவை இல்லை. ஏனென்றால் அவருக்குத் தேவையான திருஅமுது கிடைப்பதற்கு உய்ய நின்றாடுவான் குருகுலத்தரையன் சந்திப்பூசைக்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளான் என்று இறைவனுக்கே உணவளித்த பெருமையைக் கூறிக்கொள்கிறான்.

திருநெல்வேலி பாடல் கல்வெட்டு

திருநெல்வேலியில் அமைந்திருக்கும் தேவாரப்பாடல் பெற்ற இறைவன் நெல்லையப்பர். இக்கோயிலும் முன் சொல்லப்பட்ட சோறன் உய்ய நின்றாடுவான் குருகுலத்தரையன் பல திருப்பணிகள் செய்து தன்பெயரால் சந்திப்பூசைக்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளான். இதனையும் இருபாடல் கல்வெட்டுகளாகப் பொறித்துவைத்துள்ளான். அவ்விரண்டு பாடல்களுமே ஒரே மாதிரியானவை. கோயில் பெயரை மட்டும் மாற்றி திருத்தங்கல் இறைவனுக்குப் பதிலாகத் திருநெல்வேலி இறைவனைச் சுட்டிப்பாடப்பட்டுள்ளது. அதில் ஒருபாடல்,

‘ஓங்கும் பெரும்புகட் சிற்றூர் மன்னுய்ய நின்றாடி யொண்பார்
தாங்கும் புயத்துக் குருகுலக்கோன் பெயர் சந்தி நாட்டித்
தேங்கம் புனற்றிரு நெல்வேலி நாதன் திருக்கரத்தில்
தாங்கும் கபாலத்திடும் பலியேற்கையை மாற்றினனே”⁷

என்பதாகக் காணப்படுகிறது. இப்பாடலிலும் முன் சொல்லப்பட்டபடி சிவபெருமான் கபாலம் ஏந்திப் பிச்சை ஏற்பதை அங்கதமாகச்சுட்டி, இனி அவ்வாறு பிச்சை ஏற்கத்தேவை இல்லாதபடிக்குத் தடங்கண்ணிச் சிற்றூருடையான் உய்ய நின்றாடுவான் குருகுலத்தரையன் தன் பெயரால் சந்திப்பூசைக்கு ஏற்பாடு செய்துள்ளான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கும் இரண்டு பாடல் கல்வெட்டுகள் முன் குறிப்பிட்ட திருத்தங்கல் பாடல்களைப் போலவே அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இறைவன் பெயர் மட்டுமே மாற்றப்பட்டுள்ளது காணத்தக்கது.

இப்படி பல பாடல் கல்வெட்டுகளை நாம் ஆய்வு செய்யலாம். வெறும் வரலாற்றுச் செய்திகள் மட்டுமே கூறப்படும் கல்வெட்டுகளுக்கிடையே இத்தகைய இலக்கியச் சுவைமிக்க பாடல் கல்வெட்டுகளையும் சேகரித்து ஆராய்வது இலக்கிய

மனம் கொண்ட வரலாற்று ஆய்வாளர்களுக்குச் சற்றே மனமகிழ்ச்சி தரும் முயற்சியாக அமையும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தென்னிந்தியக் கல்வெட்டுகள். தொகுதி I. எண்- 33.
2. புதுக்கோட்டை மாநிலக்கல்வெட்டுகள். எண்- 1092.
3. மேலது எண்- 166.
4. மேலது எண்- 256.
5. மேலது எண்- 652.
6. விருதுநகர் மாவட்டக் கல்வெட்டுகள். தொகுதி II. பக்கம்-82.
7. திருநெல்வேலி மாவட்டக் கல்வெட்டுகள் தொகுதி I. பக்கம்- 141.

ஓமந்தூர் பீமேசுவரர் கோயில் கல்வெட்டுகள்

ப. பூபாலன்

கல்வெட்டு படியெடுப்பவர்

விழுப்புரம் மாவட்டம், திண்டிவனம் வட்டம் ஓமந்தூரில் உள்ள பீமேசுவரர் கோயிலில் கல்வெட்டுகள் இருப்பது அறியப்பட்டு கல்வெட்டுகள் படியெடுக்கப்பட்டது. கல்வெட்டின் விவரங்கள் பின்வருமாறு :

இடம் : ஓமந்தூர் அருள்மிகு பீமேசுவரர் கோயில் தீர்த்தக்கிணறு அருகில் தரையில் காணப்படும் பலகைக் கல்வெட்டு.

காலம் : முதலாம் இராசராசசோழன் 11-வது ஆட்சியாண்டு கி.பி. 996.

செய்தி : பீமேசுவரர் திருக்கோயிலில் நொந்தா விளக்கெரிக்க தொண்ணூறு ஆடு கொடையாக வழங்கியுள்ளதை எடுத்துக்கின்றது.

1. ஸ்ரீகோராஜ
2. ராஜ ராஜகே
3. சரி வந்பற்கியா
4. ண்டு 11 ஆ
5. வது இவ்வூர்கு
6. ன்றங்கிழான்
7. கரணபறியன்
8. திருவருளிச்வரத்
9. தாழ்வாற்கு ஆ
10. ற்றின் மேல் கரை
11. க்கொல்லை வி
12. லை கொண்டு திருத்

13. தினதிருவருளி
14. செறுவும் ஊர்
15. ப்பக்கல் விலை
16. கொண்டு திருத்தி
17. ன கர்னன் குண்
18. டிலுமாக நந்தாவி
19. ளக்கு இரண்டுக்கு
20. நிபந்தம்
21. பறியன் கரணன்
22. வைத்த நந்தா
23. விளக்கு ஒன்று
24. க்கு விட்ட ஆடு
25. தொண்ணூறு
26. இவை கைக்
27. கொண்டு இத்தெவர்க்க
28. ஊரார் வைத்த
29. மான செறு நொ
30. ந்தாவிளக்கு ஒன்
31. றுக்கு நிவந்தம்
32. மலையன் பத்த
33. ன் மேல் கரைக்
34. கொல்லை விலை
35. கொண்டு திருத்தி
36. ன செறுவந் நந்தாவி
37. ளக் கரைக்கும் நக்க
38. ன் இளவையனு
39. ந்தம்பி மாரும்
40. மேல் கரைக்கொ
41. ல்லைவிலை
42. கொண்டு திருத்
43. தின வரவை ந
44. ந்தா விளக்கரை

45. யுமாக விளக்கு
46. ஒன்றுக்கு நிபந்த
47. ம் கணவதிக்கு நகுல
48. நுமல்ல னைஞ்
49. னூற்றுவ நுமாக
50. திரிஸந்திக்கு விள
51. க்கு ஒன்றுக்கு வி
52. ட்ட ஆடு இருபத்
53. தேழு இராசிங்க
54. னாதித்தன் ச
55. ந்தி விளக்கொ
56. ன்றுக்கு விட்டஆ
57. டொன்பது ஸ்ரீகோ[யி]
58. லுடையார்கள் [தெ]
59. வணிகொண்டு ஸந்தி
60. மூன்றுக்கு விளக்கொ
61. ன்று காணி நாழி சந்திவி
62. ளக்கு ஒன்றுக்கு விட்ட ஆ
63. டொன்பது . . .
64.

கல்வெட்டு எண் 2

இடம் : ஓமந்தூர் பீமேசுவரர் திருக்கோயில் கருவறை கிழக்கு முப்பட்டை குமுதம்

காலம் : முதலாம் இராசநாராயண சம்புவராயன் (கி.பி.1337 - 1367)

செய்தி : ஓய்மா நாட்டு ஓகந்தூரில் அமைந்துள்ள திருவிமீசுவரமுடையார் திருக்கோயிலுக்கு கரைக்காடன் பற்று ஊரினைச் சார்ந்தவர்கள் பூசை, திருப்பணி செய்ய கொடை வழங்கியுள்ளனர். மேலும் சிறுநாவலூர் வரிகளையும் சர்வமானியமாகக் கொடுத்துள்ளனர்.

கல்வெட்டு

1. சுபமஸ்து அறமிறங்கா ஓய்மானாட்டு ஓகந்தூரில் திருவிமீசுவரமுடையார் இறங்கல் மீட்ட நாயனார்க்குக் கரைக்காட்டுப் பற்றுனாட்டவரோம் பூசைக்குந் திருப்பணிக்குந் திருச்சூலதாபரம் பண்ணிமேழி பசும்பை

2. சதிரமுடி இட்டு ஆதிசண்டேசுவர உதகம் பண்ணித்திருநாமத்துக் காணி ஆக நாட்டு இறையிலி ஆக சறுவமானியமாகத் தந்த சிறுவலூர் முன்பிலாண்டு போலெ சகலலோக
3. சக்கரவர்த்தி இராசநாராயண சம்புவராயர்க்கு 19 முதல் திருநாமத்துக் காணி ஆன சிறுநாவலூர்க் கடமை விநியோகம் மற்றும் எப்பேர்ப்பட்ட உபாதிகளு(ம்) நாங்களே இறுத்து
4. தரக்கடவதாகவும் நாட்டிறையிலி ஆகத் தந்தோம் கரைக் காட்டுப் பற்று நாட்டவரொம் இவர் பணியானமைக்கு இவை அறம் இறங்கா நாட்டுப் பிரம்மாதராயன் எழுத்து

கல்வெட்டு எண் 3

இடம் : ஓமந்தூர் பீமேசுவரர் திருக்கோயில் கருவறை வடக்கு முப்பட்டை குமுதம்

காலம் : முதலாம் இராசநாராயண சம்புவராயன் 18-வது ஆட்சியாண்டு கி.பி.1355.

செய்தி : திருவீமேசுவர உடையார் திருக்கோயில் பூசை, திருப்பணி செய்ய நூலாயம் சூலவரி போன்ற வரிகளை வழங்கியுள்ளார்.

கல்வெட்டு

1. ஸ்வஸ்திஸ்ரீ சகலலோகச் சக்கரவர்த்திய் இராசனாராயணன் சம்புராயற்கு யாண்டு 18-வது பங்குனி மாதம் ஓமாநாட்டு ஓகந்தூரில் உடையார் திருவீமேசுவர உடையனாயினார் யிறங்கல் மீட்ட நாயனார் திருமடைவளாகம் நாட்டார் அடைச்சு கொண்டு போந்த படியாலே பதினெட்டாவது பங்குனி மாத முதலுக்கு
2. நாட்டார்க்கு பணி அல்ல என்று முதலடங்க இறையிலி ஆக வேண்டுங்குடி ஏற்றிக் கொண்டு இவர்கள் பேரால் கொள்ளுங் கடமை வினியோகம் நூலாயம் சூலவரி மற்றும் உள்ள பல்வரிகளுஞ் சறுவமானியமாக பண்ணி கொண்டு பூசையுந் திருப்பணியும் தாழ்வறநடத்திப் போதவும் சொன்னோம் இப்படி செய்வதே . . .

(கல்வெட்டுகள் பற்றிய தகவல் அளித்த முன்னாள் தமிழக முதலமைச்சர் ஓமந்தூர் இராமசாமி ரெட்டியாரின் உறவினர் திரு. ஓ.வி. பத்ரிநாராயணன் அவர்களுக்கு நன்றி)

சிறுகுன்றம் புட்ரிடங்கொண்டேஸ்வரர் கோயில் கல்வெட்டு

பொ. பாஸ்கர்

ஆய்வு மாணவர்

ஊர் அமைவிடம்

இக்கோயில் சிறுகுன்றம் என்ற சிறிய கிராமத்தில் மத்தியில் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் செங்கல்பட்டிலிருந்து திருப்போரூர் செல்லும் வழியில் சுமார் 21 கி.மீ தொலைவில் உள்ளது. மற்றொரு வழியானது சிங்கபெருமாள் கோயிலிருந்து சுமார் 18 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இவ்வூரில் நான்கு கோயில்கள் உள்ளன. அதில் சிவன் கோயில், பெருமாள் கோயில், விநாயகர் கோயில் யாவும் பழமையானவை. ஐயனார் கோயில் தற்காலத்தியதாகக் காணப்படுகிறது. மேலும் இவ்வூரின் எல்லைகளில் ஆங்காங்கே லிங்க பீடங்கள் ஆவுடையாருடன் காட்சியளிக்கின்றன. இதன் காரணமாக இவ்வூர் சிவன் குன்று என்று அழைக்கப்பட்டு பிறகு சிறுகுன்றம் என்றானது என்பர் சிலர்.

இக்கோயிலுக்கு (சிவன்) கிழக்கு பக்கத்தில் வயல்வெளியில் சுமார் 90 சென்ட் அளவுள்ள நிலத்தில் மண்மேடு உள்ளது. அதன் மேற்புறத்தில் கற்சிலைகள் பைரவர், பெண் சிற்பங்கள் மற்றும் பெருமாள் சிலைகள் சிதைந்த நிலையில் காணப்படுகின்றன.

இவ்வூரில் உள்ள கோயில்கள் ஒவ்வொரு முகமாகக் காட்சியளிக்கிறது. சிவன் கோயில் தெற்கு முகமாகவும், பெருமாள் கோயில் கிழக்கு முகமாகவும், விநாயகர் கோயில் மேற்கு முகமாகவும் கட்டப்பட்டுள்ளன. இதில் சிவன், பெருமாள் கோயில்கள் கருங்கல் கட்டடமாகவும், விநாயகர் கோயில் செங்கற்களால் கட்டப்பட்டு சற்று சிதைந்த நிலையில் காணப்படுகிறது.

ஊர்	- சிறுகுன்றம்
வட்டம்	- செங்கல்பட்டு
மாவட்டம்	- காஞ்சிபுரம்
கல்வெட்டு இடம்	- மேற்கு பக்க குழுதம் முதல் தெற்கு குழுதம் முடிய
கோயில்	- புட்ரிடங்கொண்டேஸ்வரர் (வால்மீகிஸ்வரர் கோயில்)
மொழி	- தமிழ்

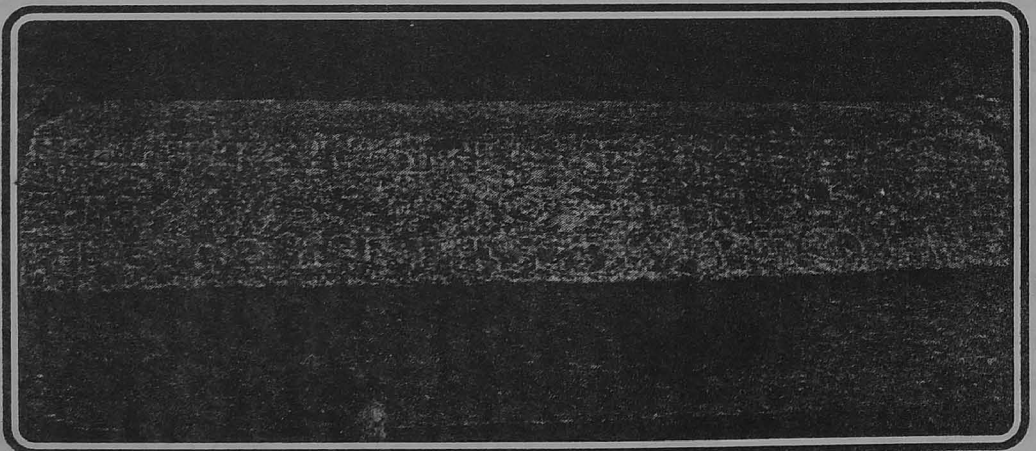
கல்வெட்டு

1. திருபுவன சக்கரவத்திகள் ஸ்ரீ இராசராச தெவற்கு யாண்டு பத்தொண்பதாவது சிறு குன்றத்து உடையார் திருவகதித்தீசுவர முடைய
2. நாயனுக்கு குளத்தூமையார் குடிமக்களில் உமையாழ் வானனான திருசிற்றம்பல வெளானென் இன்னாயனர்க்கு விட்ட சந்தி விளக்கு
3. ஒன்று இச்சந்தி விளக்கு ஒன்றுக்கும் விட்டதாக ஒன்று உபையமாக இச்சந்தி விளக்குக்கு கைக் கொண்டொம் இக்கோயில் தெவகன்மி கள்ளொம்.

கல்வெட்டுச் செய்தி :

இக்கல்வெட்டு மூவுலகையும் ஆளக்கூடிய சோழ மன்னன் இராசராசனின் 19-ஆவது ஆட்சியாண்டில் சிறுகுன்றம் என்ற சிறிய கிராமத்தில் எழுந்தருளிய இறைவனுக்கு சந்தி விளக்கு எரிக்க கொடை கொடுத்ததைக் காட்டுகிறது.

அக்கொடையை அவ்வூரில் உள்ள குளத்தூமையார் குடியில் பிறந்த உமையாழ்வான் வேளாளன் என்ற சாதியினர் இறைவனுக்கு தினமும் சந்திவிளக்கு எரிக்க கொடை கொடுத்துள்ளனர். ஆனால் என்ன கொடை கொடுத்தார்கள் என்று சொல்வதற்கு இக்கல்வெட்டில் சொற்கள் குறிப்பிடப்படவில்லை. எனினும் அக்கொடையை அக்கோயிலில் பணிபுரியும் தேவகன்மிகளிடன் கொடுத்துள்ளனர் என்பது தெளிவாக இக்கல்வெட்டின் மூலம் தெரிகிறது.

தஞ்சை பெரிய கோயில் கட்டப்பட்டு 1000 ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்றது தொடர்யான சிறப்பு கண்காட்சி, 2010. ஒரு கண்ணோட்டம்

மாமன்னன் இராசராசசோழனால் கட்டப்பட்ட தஞ்சாவூர் பெரிய கோயில் கட்டப்பட்டு 1000 ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்றதை தொடர்ந்து சோழர்களின் கலை மற்றும் கட்டடக்கலையை எடுத்துயம்பும் வண்ணம் சிறப்பு கண்காட்சி தமிழ்நாடு அரசால் தஞ்சை அரண்மனை வளாகத்தில் அமைக்கப்பட்டது.

இக்கண்காட்சியில் அசலான பொருட்கள், மாதிரிகள், ஓவியங்கள், நிழற்படங்கள், வரைபடங்கள் மற்றும் விவரக்குறிப்புகள் மக்களின் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டன.

இக்கண்காட்சி மாண்புமிகு தமிழக துணை முதல்வர் திரு மு.க. ஸ்டாலின் அவர்களால் 24.09.2010 அன்று துவக்கப்பட்டு மக்களின் பேராதரவு காரணமாக 03.10.2010 வரை தொடர்ந்து நடைபெற்றது. இவ்விழாவில் தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல் துறை வெளியீடுகளான,

1. இராசராசன் - ஆசிரியர் - சா. கணேசன்
 2. இராஜராஜன் - ஆசிரியர் - முனைவர் இரா. நாகசாமி
 3. இராசராசன் துணுக்குகள் 100 - ஆசிரியர்கள் - சொ. சந்திரவாணன், நா. கணேசன், இரா. சிவானந்தம்
 4. இராசராசேச்சுரம் - ஆசிரியர் - நடன. காசிநாதன்
1. தஞ்சை பெருவுடையார் கோயில் 1000 ஆண்டு விழா கையேடு
 2. திருஇந்தளூர் செப்பேடு கையேடு

ஆகிய நான்கு நூல்கள் மற்றும் இரு கையேடுகள் வெளியிடப்பட்டன.

இக்கண்காட்சியில் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்ட தொல்பொருட்களை மத்திய மாநில அமைச்சர் பெருமக்கள், நாடாளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அரசு உயர் அதிகாரிகள், அறிஞர்கள், ஆய்வாளர்கள், பள்ளி, கல்லூரி மாணவ மாணவியர்கள், வெளிமாநிலத்தவர்கள், வெளிநாட்டவர்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் கண்டு களித்தனர்.

தொல்லியல் துறை - கல்வெட்டுப் பிரிவு

மாமன்னன் முதலாம் இராசராசனால் கட்டப்பட்ட தஞ்சை பெரியகோயில் கட்டப்பட்டு 1000 ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்றதை தொடர்ந்து தமிழக அரசால் தஞ்சை அரண்மனையில் சிறப்பு கண்காட்சி நடத்தப்பட்டது. முதன்மை செயலாளர் மற்றும் ஆணையர் அவர்களின் வழிகாட்டுதலின் பேரில் கல்வெட்டாய்வாளர் கி.சு. சம்பத் மற்றும் இரா. சிவானந்தம் ஆகியோரின் சீரிய முயற்சியால் 4 புத்தகங்களும், 2 கையேடுகளும் விழாவின் போது வெளியிடப்பட்டன. இவ்விழாவின் போதே அனைத்து நூல் பிரதிகளும் விற்பனையானது குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வெட்டுகள் எண்ணிலக்கம்

தமிழ்நாடு அரசு தொல்லியல்துறையின் முதன்மைச் செயலாளர் மற்றும் ஆணையர் முனைவர் தி.ஸ்ரீ. ஸ்ரீதர் இஆப. அவர்களின் முயற்சியால் செம்மொழி மத்திய தமிழாய்வு நிறுவனத்தின் நிதி உதவிக் கொண்டு தொல்லியல் துறையில் 1967 முதல் படியெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்களை எண்ணிலக்க முறையில் ஸ்கேன் செய்யும் பணி இத்துறையில் ஓய்வு பெற்ற திரு. மு.த. ஸ்ரீதரன் நிழற்படமெடுப்பவர் மூலம் செவ்வனே நடைபெற்று வருகின்றது. இதுவரை கடந்த ஓராண்டு காலமாக சுமார் 4000 படியெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுகள் எண்ணிலக்க முறையில் ஸ்கேன் செய்யப்பட்டுள்ளன.

**தஞ்சை பெரிய கோயில் கட்டப்பட்டு 1000 ஆண்டுகள் நிறைவு பெற்றது
தொடர்பான விழா நிகழ்வுகள்**

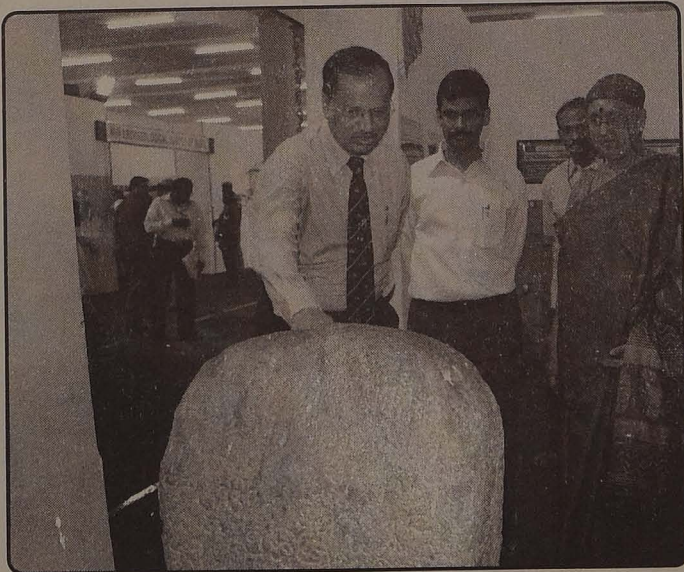

கண்காட்சி மாண்புமிகு தமிழக
துணை முதல்வர் திரு மு.க. ஸ்டாலின்
அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது.

தொல்லியல் துறையின் நூல்களை
மாண்புமிகு தமிழக துணை முதல்வர்
திரு மு.க. ஸ்டாலின் அவர்கள்
வெளியிடுகிறார்.

தமிழ்நாடு அரசு தலைமை செயலாளர் மற்றும்
அரசு உயர்அதிகாரிகள் தொல்பொருட்களை
பார்வையிடுகின்றார்கள்

தஞ்சை பெரிய கோயில் கட்டப்பட்டு 1000 ஆண்டுகள் நிறைவுபெற்றது
தொடர்பாக சிறப்பு கண்காட்சியில் மக்களை கவர்ந்த அரிய தொல்பொருட்கள்

தானிய உறை

பஞ்சமுக வாத்தியம்